

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

Sessió de 18 de febrer de 2020

ACTA

A la Sala Lluís Companys de la Casa Consistorial de la casa de la ciutat, el 18 de febrer de 2020, s'hi reuneix la COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS en sessió ordinària, sota la presidència de l'Im. Sr. Regidor Joan Subirats Humet. Hi concorren les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Lucia Martín González, Gemma Tarafa Orpinell, David Escudé Rodríguez, Francesc Xavier Marcé Carol, Montserrat Benedí i Altés, Eva Baró i Ramos, Elisenda Alamany i Gutiérrez, Gemma Sendra i Planas, Neus Munté i Fernández, Ferran Mascarell i Canalda, Maria Magdalena Barceló Vereja, Oscar Ramírez Lara i Eva Parera Escrichs, assistits per l'assessora jurídica, Sra. Teresa Ordóñez Rivero, que actua per delegació del secretari general i que certifica.

També hi són presents: Im. Sr. Max Zañartu i Plaza, Ima. Sra. Francina Vila i Valls, Sra. María Truñó Salvadó, comissionada d'Educació, Sra. Sonia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social, Sr. Ramon Lamiel Villaró, gerent de l'IM de Persones amb Discapacitat, i Sr. Ferran Burguillos, gerent del Consorci de Biblioteques.

Excusen la seva absència les Imes. Sres.: Laura Pérez Castaño i Margarita Marí-Klose.

S'obre la sessió a les 09.35 h.

El Sr. SUBIRATS explica que presideix ell la sessió perquè la Sra. Pérez està a punt de ser mare i alguns dies no ve, i la Sra. Marí-Klose, que l'hauria de substituir, està de baixa, i demana paciència si comet algun error en la gestió dels temps.

I) Aprovació de l'acta de la sessió de 21 de gener de 2020

S'aprova.

II) Part Informativa

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. – (190400079) De la gerent del districte de Les Corts, de 18 de desembre de 2019, que adjudica a Fundació Pere Tarrés el contracte relatiu al servei de desenvolupament del programa de promoció de les persones grans del districte, per als exercicis 2020-2021, i per un import de 18.318,19 euros.

2. – (190400079) De la gerent del districte de Les Corts, de 21 de desembre de 2019, que allibera la quantitat de 3.348,48 euros (IVA inclòs), en concepte de baixa en la licitació per adjudicació, del contracte relatiu al servei de desenvolupament del programa de promoció de les persones grans del districte, per als exercicis 2020-2021.
3. – (2149/2019) De la gerent del districte de Sant Andreu, de 23 de desembre de 2019, que allibera la quantitat de 2.823,09 euros (IVA inclòs) en concepte de baixa en la licitació del contracte relatiu a la producció, coordinació i redacció de continguts de difusió del programa d'activitats Calidoscopi Cultural de 2020 adjudicat al Sr. Carles Moreno Cayero, per als exercicis 2019-2020.
4. – (2014/2019) De la gerent del districte de Sant Andreu, de 23 de desembre de 2019, que declara desert el procediment obert ordinari per a l'adjudicació del contracte relatiu al desenvolupament del projecte d'acció comunitària Bon Pastor Transforma't al barri de Bon Pastor del districte de Sant Andreu, per als exercicis 2020-2021, i anul·la l'autorització de la despesa, i per un import de 202.709,12 euros.
5. – (190400099) De la gerent municipal, de 30 de desembre de 2019, que inicia expedient, aprova el plec de clàusules i autoritza la despesa del contracte relatiu al servei de direcció artística, producció i dinamització del Festival Circorts, per als anys 2020-2021, i per un import de 87.252,02 euros (IVA inclòs).
6. – (0695/17) De la gerent municipal, de 13 de gener de 2020, que prorroga el contracte relatiu a la gestió, l'impuls, la dinamització i l'avaluació del centre de recursos en drets humans a la ciutat de Barcelona per a l'exercici 2020 i per un import de 52.052,83 euros (IVA inclòs).
7. – (20180276) Del gerent de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, de 28 de gener de 2020, que prorroga el contracte relatiu a la gestió de la dinamització dels terrenys d'acampada juvenil de Can Girona, adjudicat al Consell de la Joventut de Barcelona, per a l'exercici 2020, i per un import de 7.680,59 euros (IVA inclòs).
8. – (2182/2019) De la gerent del districte de Sant Andreu, de 3 de febrer de 2020, que inicia expedient, aprova el plec de clàusules i autoritza la despesa del contracte relatiu al desenvolupament del projecte d'acció comunitària Bon Pastor Transforma't al barri de Bon Pastor del districte de Sant Andreu, per als exercicis 2020-2022, i per un import de 203.825,98 euros (IVA inclòs)
9. – (190400093) De la gerent municipal, de 5 de febrer de 2020, que adjudica al Sr. Eduard Benlliure Barbado el contracte relatiu al servei de dinamització esportiva de l'Espai Esportiu Urbà de la Bederrida situat al carrer de Martí i Franquès, per als exercicis 2020-2021, i per un import de 43.675,87 euros (IVA inclòs).
10. – (190400093) De la gerent municipal, de 5 de febrer de 2020, que allibera la quantitat d'1.119,73 euros (IVA inclòs) en concepte de baixa en la licitació del contracte relatiu al servei de dinamització esportiva de l'Espai Esportiu Urbà de la Bederrida situat al

carrer de Martí i Franquès, s/n adjudicat al Sr. Eduard Benlliure Barcado, per als exercicis 2020-2021.

11. – (0819/18) De la gerent d'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, de 5 de febrer de 2020, que cancel·la i/o retorna a ITAL-FIRES, SL la garantia definitiva d'import 4.400,00 euros del contracte relatiu al lloguer, muntatge i desmuntatge d'estructures i carpes en forma de pagoda per l'Associat a la Festa, per a l'exercici 2019.

Acords de la Comissió de Govern de 23 de gener de 2020

12. – (2014017) RESTAR ASSABENTADA del canvi de denominació social de l'empresa "Incubation and Open Innovations Services SL" passant-se a dir "Península Corporate Innovations SL", inscrita al Registre Mercantil en data 24 de maig 2019 i mantenint el mateix CIF B-66585613. APROVAR la pròrroga forçosa del contracte num. 14C00016 de concessió, de la gestió i explotació d'un espai de connexió del talent creatiu i la capacitat d'innovació de la indústria cultural amb el teixit empresarial i l'emprenedoria, que es porta a terme a l'edifici de l'antic Canòdrom de Barcelona, pel període màxim de 6 mesos o si és menor el termini de l'entrada en vigor del nou contracte, a comptar des del 27 de gener de 2020, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Promoció dels Sectors Culturals de l'Institut de Cultura de Barcelona de 21 de gener de 2020. REAJUSTAR la garantia d'acord amb l'article 99.3 del TRLCSP i REQUERIR a l'adjudicatari per a la seva formalització en el termini de 15 dies hàbils, a comptar des de la recepció de la notificació. FACULTAR el Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat de l'Ajuntament de Barcelona, Il·m. Sr. Joan Subirats i Humet, per a la formalització d'aquesta pròrroga, així com la de tots els documents que d'ella se'n derivin. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

Acords de la Comissió de Govern de 13 de febrer de 2020

13. – (2096/2019) ADJUDICAR la concessió de serveis per a la gestió i explotació dels serveis del poliesportiu municipal Camp del Ferro amb mesures de contractació pública responsable, amb núm. de contracte 19C00015, de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient, a UTE PM Camp del Ferro AESA-CPC-FCP-UBAU-UFEC amb NIF núm. U67589242. REQUERIR l'adjudicatari per tal que, en el termini màxim de 15 dies hàbils següents a la recepció de la notificació de l'adjudicació, comparegui per formalitzar el contracte a les dependències d'aquest Districte. DONAR compte d'aquesta resolució a la Comissió Drets Socials, Cultura i Esports.
14. – (20200028) APROVAR el conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Barcelona i l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, l'Ajuntament de Badalona, l'Ajuntament de Montcada i Reixac i el Consorci del Besòs per a l'impuls i desenvolupament d'accions i projectes socials, amb una vigència de 4 anys. FACULTAR la Ima. Sra. Laura Pérez Castaño, Regidora de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI de l'Ajuntament de Barcelona, la signatura de

l'esmentat Conveni, així com la de tots aquells documents que es derivin del mateix. DONAR compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

15. – (20200029) APROVAR el conveni pel qual s'instrumenta el protocol de col·laboració per al desenvolupament de l'aliança per a l'atenció a les persones sense llar al territori Besòs entre l'Ajuntament de Barcelona i l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs amb NIF P0819300E, l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet amb NIF P0824500C, l'Ajuntament de Montcada i Reixac amb NIF P0812400J, l'Ajuntament de Badalona amb NIF 0801500J, el Consorci del Besòs amb NIF P5890053A, el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya amb NIF S0811001G, el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya amb NIF S0811001G, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, amb CIF P0800258F, Caritas Diocesana de Barcelona NIF 35.002.998B, l'entitat Obra Hospitalària Sant Joan de Déu amb NIF R5800637J, l'entitat Fundació Formació i Treball amb NIF G60229846, l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona amb NIF P0800013E, amb una vigència de 4 anys. FACULTAR la Ima. Sra. Laura Pérez Castaño, Regidora de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI de l'Ajuntament de Barcelona, la signatura de l'esmentat Conveni, així com la de tots aquells documents que es derivin del mateix. DONAR compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
16. – (20209206) INICIAR l'expedient per a la contractació del servei especial de l'Annex IV referent a la dinamització i organització del casal infantil Cotxeres Borrell, ubicat al carrer Viladomat, 2-8 de Barcelona, amb núm. de contracte 20000091, mitjançant tramitació ordinària, amb la utilització del procediment obert segons l'art.156 de la Llei 9/2017 de Contractes del Sector Públic i amb mesures de contractació sostenible i amb un pressupost base de licitació 270.903,36 euros (IVA inclòs), i un valor estimat de 661.263,21 euros. APROVAR les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques reguladors del contracte; AUTORITZAR la despesa del contracte per un import de 246.275,78 euros i import de l'IVA de 24.627,58 euros; i amb càrrec a l'aplicació pressupostària D/22719/23213/0602 i als pressupostos que s'indiquen en aquest mateix document, condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
17. – (20209201) ADJUDICAR el contracte núm. 19005024, que té per objecte "Servei de dinamització de l'equipament i prestació de serveis socioculturals del Centre Cultural Albareda, amb objectius d'eficiència social" a Calaix de Cultura, SL amb NIF B63033740 de conformitat amb la proposta de la Mesa de Contractació i d'acord amb la proposició que ha presentat en ser considerada l'oferta més avantatjosa, pel preu de 310.510,67 euros IVA inclòs, dels quals 256.620,39 euros corresponen al preu net i 53.890,28 euros a l'IVA; DISPOSAR a favor de l'empresa adjudicatària l'esmentada quantitat amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 26.300,08 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2021 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711 0603; un import (IVA inclòs) de 284.210,59 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711 0603; CONDICIONAR la seva realització a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s

a l'actual; FIXAR l'import de la garantia definitiva en 12.831,02 euros; FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals a comptar del següent al de la recepció per part de l'empresa adjudicatària del requeriment per a la formalització, sempre i quan hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió; DESIGNAR com a responsable del contracte la Sra. Núria Pérez Blanch i DONAR compte d'aquest acord a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports

b) Mesures de govern

c) Informes

1. – Oferta escolar ensenyaments obligatoris curs 2020-2021.

La Sra. TRUÑO explica que l'informe, que el Consorci d'Educació de Barcelona va presentar divendres, fa referència a l'etapa que va des de P3 fins a 4t d'ESO, i celebra que l'oferta pública creixi per donar resposta a la demanda creixent de les famílies, concretament amb quatre nous instituts escola i un nou institut. D'altra banda, comenta que a P3 l'escolarització a centres públics s'ha igualat a l'escolarització a centres concertats, però encara està molt lluny de tenir el pes que té al conjunt de Catalunya, com succeeix a l'ESO, on el pes de la pública és encara menor. Per respondre a la tendència creixent de demanda d'oferta pública i assimilar-se al pes que té al context català, per al proper curs s'oferiran 355 places públiques més, gairebé totes a secundària.

Indica que es continua treballant i apostant per la continuïtat entre primària i secundària, motiu pel qual s'obren quatre nous instituts escola, que se sumen als sis que hi ha actualment, i es continua desenvolupant el model territorial d'unitats educatives de referència, en què dos o tres centres de primària tenen un institut d'ESO de referència de la zona, cosa que permet treballar línies pedagògiques i organitzatives més coherents i sòlides.

També continua sent una prioritat la lluita contra la segregació escolar: ha millorat molt notablement la detecció de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu gràcies a la col·laboració i a la tasca dels Serveis Socials municipals i, des que es va començar a desplegar el Pla contra la segregació escolar, fa menys d'un any, uns 2.000 alumnes tant a P3 com a 1r d'ESO han estat detectats com a alumnes en situació de vulnerabilitat social; s'està distribuint l'assignació de places en funció d'aquestes necessitats socials entre centres educatius que reben fons públics (centres públics i concertats), i s'aplica una exempció en el pagament de les quotes per a l'escolarització, gratuïtat del servei de menjador i beques per a activitats extraescolars esportives i activitats d'estiu.

D'altra banda, amb el mateix objectiu d'afavorir la distribució equilibrada de l'alumnat, per primer cop a la ciutat el proper curs es farà una gestió diferenciada de la matrícula viva —el curs 2018-2019, un 28% de les 36.000 sol·licituds de matrícula es van fer fora del període de preinscripció ordinari—, que fins ara absorbien únicament els centres on hi havia vacants. Amb la nova gestió de la matrícula viva, es reservaran places en diferents escoles i instituts.

Per acabar, esmenta els nous instituts escola (Eixample, un centre que era de titularitat concertada i el curs vinent passarà a ser públic, al cor de l'Eixample; Rec Comtal, a Trinitat Vella; Coves d'en Cimany, al Carmel, i Plaça Comas, a les Corts) i el nou institut (Vapor del Fil, a Sant Andreu, que obre amb tres grups), i assenyala que les escoles La Maquinista, Anglesola, Ignasi Iglésias i La Mar Bella començaran amb nous equipaments.

La Sra. SENDRA indica que el seu grup valora molt positivament l'informe presentat i opina que, més enllà de les xifres —Educació, encara lluny dels objectius desitjats, continua necessitant més inversió—, les línies estratègiques que s'estan seguint són bones. Per exemple, és encertat unir primària i secundària a través d'instituts escola i, on no és possible, crear zones educatives que connectin les escoles amb els instituts de referència, cosa que dona tranquil·litat i recorregut a les famílies.

Observa que l'institut i els instituts escola nous es fan en zones amb necessitats educatives i una demanda veïnal molt important des de fa molt temps, i celebra, per tant, que es vagin omplint les mancances de la ciutat, com també que per primera vegada hi hagi aquest acord perquè els centres concertats vagin passant a ser públics (actualment, a P3 hi ha un 49% d'escolarització pública i un 49% de concertada, i a ESO, 40% de pública i 60% de concertada). El seu grup entén que cal ampliar aquests acords i, per tant, el gruix del sistema públic.

Per acabar, celebra que es posi l'accent en la lluita contra la segregació escolar mitjançant la corresponsabilitat en la matrícula viva i la millora en la detecció de necessitats específiques de suport educatiu, amb la col·laboració entre els serveis educatius i socials, una línia que caldria refermar i ampliar per garantir l'equitat, no només en la distribució de recursos, sinó també en l'accés de les famílies al sistema educatiu.

La Sra. MUNTÉ agraeix la presentació de l'informe, que recull la reordenació de l'oferta, positiva per optimitzar recursos (hi ha una escola que és una absorció d'una altra i instituts escola que neixen de centres ja existents), i celebra la tendència als instituts escola, que afavoreixen la vinculació al projecte educatiu i el sentiment de pertinença al centre.

El seu grup celebra també que es doni resposta a una demanda que feia anys que plantejaven les famílies en el sentit que es publicuessin els grups addicionals que es preveïen i no es reservés la informació estrictament fins un cop finalitzada la preinscripció. Valora positivament el que considera una bona pràctica i un exercici de transparència.

D'altra banda, també aposta per l'equitat dins el sistema educatiu, format per centres públics i centres concertats, en què s'ha de respectar el dret dels pares a triar el tipus de centre que vulguin per escolaritzar els seus fills, i considera molt interessants les eines relacionades amb el Pla contra la segregació escolar (gratuitat del servei de menjador, activitats extraescolars esportives i beques), en què el seu grup ha insistit molt.

En darrer lloc, pregunta, tot i que sap que aquest informe és sobre ensenyaments obligatoris, quines escoles bressol noves obriran el curs vinent, i celebra la campanya de comunicació que informa les famílies del conjunt de l'oferta educativa a la ciutat.

La Sra. BARCELÓ agraeix la presentació de l'informe i les dades que s'aporten —considera molt important que els grups municipals les tinguin—, però entén que s'han obviat algunes dades que el seu grup considera rellevants, com ara que l'Ajuntament i la Generalitat formen part del Consorci d'Educació i la Generalitat té un deute amb el Consorci de 115 milions acumulat des del 2011; que el recent decret de la Generalitat perjudicarà algunes escoles concertades —en parlaran més tard en una proposició d'un altre grup—; quin és el nombre de barracons que hi ha a Barcelona i la data de finalització d'aquests, i la ubicació definitiva de l'escola Entença. A continuació, diu que, encara que s'aposti per l'escola pública, com fa el seu grup, cal tenir en compte que actualment l'accés a l'educació es garanteix també gràcies a l'escola concertada, sobre la qual a la sessió anterior es van fer alguns comentaris negatius, i pregunta si la capella, que esdevindrà gimnàs, del col·legi Immaculada Concepció, el qual passarà a ser municipal, és patrimoni cultural i si només l'utilitzaven en el col·legi o era també per als veïns.

D'altra banda, comenta que les oficines d'escolarització haurien d'estar molt més presents en diferents punts dels districtes i que caldria que els informes parlessin també sobre estudis d'FP i, sobretot, sobre els programes de formació i inserció FPI, molt importants a la ciutat.

Per acabar, expressa l'opinió que també caldria parlar del professorat, i observa que alguns dels funcionaris del Consorci d'Educació pertanyen a l'Ajuntament i d'altres, a la Generalitat, i no tenen les mateixes condicions laborals, per exemple pel que fa a la jubilació (un funcionari adscrit al Consorci d'Educació que pertany a la Generalitat es pot jubilar als 60 anys i, en canvi, si pertany a l'Ajuntament, als 63, cosa que no afavoreix la renovació de la plantilla), i els funcionaris de l'Ajuntament encara esperen cobrar la paga del 2014.

El Sr. RAMÍREZ agraeix la presentació de l'informe i el fet que el projecte i el model educatiu de la ciutat col·loquin una vegada més el progrés educatiu, l'equitat i la qualitat al centre en les polítiques de Barcelona, i subratlla que tant els centres públics com els concertats ofereixen educació de qualitat, com demostra el fet que a P3 l'escolarització tant a la concertada com a la pública sigui del 49% aproximadament i a l'ESO, el 60% de concertada i el 40% de pública. Afegeix que si el finançament i el control són públics, la titularitat no ha de ser necessàriament pública, i que importa més l'instrument que la finalitat. D'altra banda, posa en relleu que la llibertat dels pares de poder triar l'educació que volen per als seus fills no sempre es garanteix i es veu limitada per la zonificació.

Celebra la creació de quatre nous instituts escola, que enfortiran els projectes de continuïtat entre primària i secundària, cosa que el seu grup sempre ha defensat, ja que entén que és una qüestió fonamental per tal de garantir l'aprenentatge. Observa que, a la concertada, els nens gairebé sempre comencen a P3 i acaben l'educació obligatòria al mateix centre, i subratlla que aquesta continuïtat és molt important per als pares, perquè conèixer el projecte educatiu des que els seus fills comencen l'escolarització fins que acaben els dona tranquil·litat, i els nens senten que pertanyen a un projecte educatiu.

A continuació, demana que es respecti la capella del col·legi Immaculada Concepció, a l'equipament del qual s'ha creat l'institut escola Eixample amb un canvi de titularitat de concertada a pública en aplicació del decret de la Generalitat, i que, en la línia d'un

prec que presenta avui el Grup de BxCanvi, es faci algun procés participatiu o algun estudi sobre la idoneïtat de l'edifici, la seva conservació, el seu valor patrimonial i, fins i tot, la possibilitat de mantenir-ne l'ús religiós.

En darrer lloc, lamenta que encara hi hagi tants nens que hagin de començar un altre curs en barracons, aparentment amb voluntat de permanència, i demana que es faciliti el pla i el calendari d'eliminació d'aquests barracons.

La Sra. PARERA qualifica de molt pobre l'informe presentat, ja que hi falten moltes dades, com han posat de manifest els companys que l'han precedit.

Assenyala que, òbviament, tothom està a favor de la distribució equilibrada de l'alumnat, de la igualtat d'oportunitats escolars i de la lluita conjunta contra la segregació, però observa que el pla contra la segregació escolar que cal fer entre tots ha d'anar acompanyat de més recursos i de més finançament tant a la pública com a la concertada. En aquest sentit, subratlla que la concertada no competeix amb la pública, com de vegades sembla que s'insinui, sinó que la complementa, un punt de vista que manca a l'informe i a les polítiques que es fan.

Comparteix que la continuïtat pedagògica és molt important, bàsica per a la formació dels alumnes, però observa que no només ho és als centres públics, com sembla que es defensi en alguns casos. Afegeix que tot s'ha de treballar (voluntat integradora de la demanda, necessitats educatives, pedagògiques i socials, etc.) des d'un punt de vista de l'oferta general que hi ha actualment, que inclou l'escola pública i la concertada, però això no es té en compte a l'informe, que sembla que vulgui justificar la superioritat o la prioritat de la pública per sobre de la concertada, un punt de vista equivocat, a parer del seu grup.

Per acabar, recorda que actualment hi ha un 44% de demanda d'escola bressol no atesa, és a dir, més de 3.000 nens que no tenen accés a una escolarització 0-3 anys, un tema important en què cal treballar seriosament.

La Sra. TRUÑO indica que els propers mesos, quan es presenti públicament l'oferta del curs 2020-2021, s'informarà també sobre escola bressol i sobre estudis d'FP i PCI, i subratlla que l'escola La Maquinista, l'única escola que ha estat més temps del que correspondria en mòduls prefabricats, obrirà el curs vinent en un nou edifici que en serà la ubicació definitiva.

La Sra. SENDRA comenta que, a parer seu, la corresponsabilitat de la concertada és important per garantir l'equitat, no de distribució de recursos públics, sinó d'accés de les famílies als serveis: és la família qui necessita l'equitat en l'accés als serveis. A partir d'aquí, cal demanar tant a l'Ajuntament com a la Generalitat una aposta en aquest sentit (espera que l'augment de la inversió en educació, que enguany ha estat del 17%, continuï els propers anys).

ES DONA PER TRACTAT

2. – Recomanacions per a unes àrees de joc accessibles e inclusives.

El Sr. SUBIRATS indica que aquest informe es tractarà juntament amb el prec del Grup de JxCat corresponent al punt 10 de l'ordre del dia.

La Sra. TARAFÀ explica que, atès que la Sra. Marí-Klose està de baixa —esperen que es recuperi aviat—, presentarà l'informe el Sr. Lamiel, gerent de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat. Abans de cedir-li la paraula, fa alguns comentaris.

D'una banda, recorda que el 2016 es van fer les primeres anàlisis per comprovar el grau d'adaptació i accessibilitat dels parcs infantils de la ciutat i un any després es van posar a treballar l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat i totes les entitats que formen part de la Xarxa d'Accessibilitat i Vida Independent (XAVI) a partir del lema «Res sobre nosaltres sense nosaltres», de manera que són les mateixes entitats (60 entitats i 120 persones) les que van començar a fer aquesta anàlisi.

D'altra banda, comenta que, si bé s'hi han fet avanços, encara hi ha molts reptes per davant, i l'objectiu és que cap al 2030 la ciutat sigui 100% accessible pel que fa a les zones de joc, gràcies a la incorporació de les recomanacions del futur Codi d'accessibilitat de la Generalitat, que està a punt de publicar-se, així com de la guia de recomanacions que ha elaborat XAVI, que es distribuirà a tots els operadors i serveis municipals que participin en la creació de parcs nous.

El Sr. LAMIEL agraeix la participació de les famílies, les entitats i els tècnics d'altres àrees, especialment de Parcs i Jardins, sense la qual no hauria estat possible ni la guia de recomanacions ni l'informe que avui es presenta, que es basen en tres grans criteris en matèria d'accessibilitat que tot seguit explica:

1. Accedir. Bàsicament consisteix a garantir un itinerari de vianants accessible des que surts de casa fins que arribes a les àrees de joc, així com a l'interior de les àrees de joc —això també ho estableix el Codi d'accessibilitat, que es presenta aquesta tarda—, de manera que els diferents jocs estiguin enllaçats, i que també ho estiguin elements com les fonts i les àrees de repòs.

2. Comprendre. La comprensió de l'espai de joc accessible es basa sobretot en una senyalística adequada perquè es pugui entendre quins són els elements de joc i, en certa manera, donar algunes pistes de com jugar. Com que també es pot jugar en el paviment, aquest també ha de ser accessible, i pot ser cautxú o sauló compactat perquè també doni pistes sobre com fer servir aquests elements de joc.

3. Interactuar. La guia de recomanacions s'estén en aquest punt per explicar detalladament la manera de fer elements de joc on l'infant amb discapacitat o amb diversitat funcional pugui interactuar. Es busca la diversitat dels elements de joc i que aquests siguin atractius, jugables i inclusius.

Per acabar, esmenta alguns dels compromisos que inclou la guia al final:

- Que hi hagi uns informes d'idoneïtat en els espais de joc en què es valori l'accessibilitat. (Això ja es fa.)
- Que en els nous projectes i en les reformes s'avaluï sempre l'accessibilitat, no només en les accions d'obra. (Això també s'està fent: ja s'han incorporat a aquestes avaluacions tant l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitats com l'Institut de Parcs i Jardins.)
- Que, tal com recull el Pla de joc, el 2030 totes les àrees noves i les reformades siguin accessibles.
- Que es posi en marxa el programa d'assistent de joc. (Forma part del Pla de joc i s'ha de desenvolupar enguany.)

La Sra. BENEDÍ desitja una ràpida recuperació a la regidora Marí-Klose i agraeix la presentació de l'informe, que celebra que s'hagi elaborat amb les entitats que treballen en l'àmbit, ja que són qui millor coneix les necessitats pràctiques i reals del col·lectiu. Celebra també que es tingui en compte tota la cadena d'accessibilitat i, amb aquesta perspectiva, s'incorpori la senyalística. Observa, però, que si bé el Pla de jocs té en compte la població entre 0 i 99 anys, l'actual document no analitza les necessitats d'infants de més de 12 anys; no té en compte que els infants poden anar acompanyats per persones adultes amb discapacitat o diversitat funcional, i no inclou la perspectiva de gènere, elements que s'hi haurien d'incorporar.

A continuació, manifesta preocupació pel fet que, just després que es comencessin a implementar aquestes recomanacions d'accessibilitat i inclusió a les àrees de joc infantil —es diu que es fa des del juny—, hi ha hagut casos com el del pop del parc de la Pegaso o l'oreneta dels jardins de la Indústria, que no observen aquestes recomanacions.

Dit això, pregunta quines solucions es preveuen per a les àrees de joc ubicades en zones que no compleixen els requisits d'accessibilitat i si es preveu formació específica sobre aquestes necessitats als equips d'Urbanisme de l'Ajuntament, ja que la sola presència de membres de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat que han fet recomanacions no ha estat suficient per garantir la correcta implementació de les mesures d'accessibilitat.

El seu grup entén, a més, que l'informe s'hauria de complementar amb una llista que explicités quines recomanacions per a la millora de les àrees de joc infantil s'han incorporat des del juny del 2019 i quines s'incorporaran, on i de quina manera; quines inversions s'han previst al PIM sobre joc inclusiu i accessible, tant pel que fa a plantejament i execució com pel que fa a seguiment, inspecció i manteniment, i quin és el calendari i la memòria econòmica perquè el 2030 totes les àrees de joc de Barcelona siguin accessibles i inclusives.

En darrer lloc, subratlla que només 11 dels 900 parcs infantils de Barcelona estan adaptats per a infants amb mobilitat reduïda; suggereix que es treballi directament amb els nens i les nenes amb discapacitat i diversitat funcional (podrien testar les solucions aplicades i opinar sobre la prioritització d'instal·lacions accessibles), i insta a començar a treballar immediatament per solucionar els problemes, com volen tots els grups.

La Sra. MUNTÉ dona les gràcies a la regidora i al gerent per la presentació de l'informe, sobre una qüestió que al llarg del temps ha donat lloc a nombroses peticions per part de les famílies amb infants amb mobilitat reduïda o amb alguna discapacitat, així com a nombroses iniciatives dels grups, també en el mandat anterior. Per exemple, el 2016 el seu grup va demanar al Govern que desenvolupés un pla específic per a l'accessibilitat dels infants amb diversitat funcional a zones de joc i que s'assegurés almenys un parc d'aquestes característiques a cada barri de la ciutat per a infants amb necessitats especials. En van presentar diversos seguiments i hi van incorporar una al·legació per demanar recursos per dur a terme aquesta iniciativa en el pressupost del 2018, any en què també van demanar que es proveís de més cadires amfibies les platges de la ciutat per afavorir el bany a persones amb mobilitat reduïda (el mateix any es va dur al Plenari de l'Ajuntament un informe sobre aquesta qüestió).

Observa que tot això té l'objectiu de fer realment efectiu el dret dels infants al joc, tal com recull la Declaració universal dels drets dels infants, i entendre, com ha exposat el Sr. Lamiel, l'accessibilitat en un sentit ampli, present en tota planificació de qualsevol construcció, equipament o edificació municipal, també des del punt de vista dels materials, que han d'ajudar a compensar les dificultats afegides dels infants.

A continuació, qualifica l'informe de correcte i celebra que s'hagi avançat una mica en aquest àmbit, però subratlla que s'hi avança lentament i que caldria passar de les recomanacions a una acció més contundent perquè això sigui una realitat. D'altra banda, indica que, segons les famílies a les quals van adreçades aquestes millores, sí que hi ha accessibilitat en l'accés als parcs, però manca adaptació en els elements de joc. No es garanteix, per tant, el tercer gran criteri (interactuar).

Davant la situació actual, el Grup de JxCat demana, en el primer dels dos precés que presenta avui, que abans de l'inici de curs —en un principi es demanava en un termini màxim de tres mesos, però han acceptat l'esmena del Govern per ampliar-lo— es publiqui la llista de parcs infantils de la ciutat que són accessibles a la pàgina web de l'Institut de Persones amb Discapacitat o allà on es consideri adient. Troben imprescindible que hi hagi transparència absoluta en aquesta informació i que les famílies puguin saber quin és el grau d'accessibilitat de cada parc perquè puguin triar l'opció que considerin millor per als seus infants.

Per acabar, comenta que, ara que la diagnosi està feta i que s'hi ha treballat, les recomanacions que s'han presentat avui han d'esdevenir instruccions d'obligat compliment per tal que Barcelona sigui un exemple també pel que fa als parcs infantils i per garantir realment els drets dels infants amb mobilitat reduïda i amb diversitat funcional.

La Sra. BARCELÓ desitja que la regidora Margarita Mari-Klose es recuperi al més aviat possible i agraeix a la regidora i al gerent la presentació de l'informe, l'objectiu del qual entén que comparteix tothom: que els espais de joc de Barcelona, que sempre ha estat una ciutat accessible, siguin també accessibles i inclusius.

Dit això, subratlla que el Govern ja fa cinc anys que hi és i que el 2018 ja es va presentar al Plenari de l'Ajuntament una mesura on es preveien les obres que calia fer en els parcs infantils perquè ja es disposava del diagnòstic. Voldria saber, per tant, què s'ha fet des del 2018 fins ara, quan es torna a presentar el mateix diagnòstic, en lloc de passar del titular a l'acció, que és el que caldria fer.

Posa de manifest que de 666 àrees de jocs infantil, 188 són accessibles i 10 estan adaptades, de manera que cal una millora, una millora molt important atès que les persones que tenen algun tipus de diversitat funcional han de planificar molt més que la resta de famílies, i subratlla que Barcelona serà realment inclusiva quan les famílies no s'hagin de planificar per saber si poden anar a un parc a jugar amb els seus fill o han d'anar a un altre parc.

A continuació, indica que durant l'etapa sensoriomotora (0-2 anys) els nens utilitzen els sentits i perfeccionen la psicomotricitat i dels 2 als 5 anys es potencia el joc participatiu, de manera que cal dissenyar parcs de joc infantil per a aquestes edats de fàcil accés i inclusius perquè puguin potenciar tant la psicomotricitat com el joc participatiu.

Assenyala que tant la síndica de greuges, en les seves memòries, com la federació ECOM i COCARMI demanen contínuament instal·lar àrees de joc infantil accessibles, i

el mateix informe diu que actualment hi ha més de 3.190 nens i nenes amb discapacitat i ni a Gràcia, ni a Horta-Guinardó ni a Sant Martí tenen àrees de joc infantil accessibles per a infants de 0 a 5 anys, i a l'Eixample i a Gràcia no en tenen per a infants de 6 a 12 anys. D'altra banda, esmenta els casos dels jardins de la Indústria i del parc de Pegaso, on, com ha dit la regidora d'ERC, s'han instal·lat elements (una oreneta i un pop, respectivament) que no són accessibles, tot i que l'espai s'anuncia com a inclusiu.

Conclou que el diagnòstic és clar i l'objectiu, compartit, de manera que les actuacions no poden endarrerir-se més.

El Sr. RAMÍREZ agraeix la presentació de l'informe i la feina feta per part del grup d'accessibilitat de la Xarxa d'Accessibilitat i Vida Independent de l'Acord ciutadà, així com per part de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat i els equips del Pla de joc de l'espai públic, que han estat treballant conjuntament.

Tot seguit, subratlla que el joc és vital per al desenvolupament físic, social, emocional i intel·lectual dels infants, i és també un dret d'aquests, com també ho és gaudir de la ciutat, de manera que cal treballar intensament perquè les zones recreatives i els espais públics com a mínim compleixin les normes d'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques: segons l'informe, Barcelona té més de 800 espais públics dedicats al joc infantil en parcs, jardins i places, però encara queda molta feina per fer per tal que els entorns d'aquests espais públics i els elements de joc en els quals han d'interactuar els nens i les nenes i les seves famílies siguin inclusius.

Observa que algunes de les dades de l'informe són de difícil interpretació i que l'evolució del 2016 al 2019 no és del tot satisfactòria: de les 856 àrees de joc infantils de Barcelona (distribuïdes en 606 espais verds o parcs), 666 són d'ús general, 180 són accessibles i, malauradament, només n'hi ha 10 d'adaptades per a persones amb discapacitat. Subratlla que els propers anys cal treballar intensament en aquesta darrera modalitat, i pregunta quin és el nombre total d'àrees de joc que acabaran sent accessibles a la ciutat i si es pot comptar amb l'objectiu del 100%. En aquest sentit, demana més concreció en el balanç de la mesura amb l'horitzó del 2030, i recorda que quan es va presentar la mesura de govern, el seu grup ja va dir que era clarament insuficient i poc ambiciosa, i així ho reflecteixen les dades.

Per acabar, comenta que a la darrera convocatòria de subvencions de l'Ajuntament, dels més de 18 milions d'euros es dedica una quantitat ínfima a les famílies (monoparentals, nombroses...) i, en conseqüència, als destinataris finals, que són els infants. Per això, anima el Govern municipal que, amb aquesta nova visió del joc que proposa, faci efectiva l'evolució que es manifesta a l'informe.

La Sra. PARERA qualifica de molt complet l'informe, que dona bastantes respostes a una pregunta que van fer a la darrera comissió amb relació a aquest tema, i no només parla de la necessitat de fer accessible i com fer accessible i segur un parc dintre de l'àrea de joc, sinó que també es preocupa de la comprensió de l'espai i de l'accessibilitat urbana fins a l'àrea de joc, de manera que té un punt de vista molt integral de les mesures que s'han de dur a terme.

Tanmateix, lamenta els casos com el del parc de la Pegaso, que qualifica de gran fiasco, atès que en una obra nova que ha costat molts diners (més d'1 milió d'euros) no s'ha tingut en compte la integració de tots els nens i, a més, al cap d'una setmana

ja estava precintat l'element per qüestions de seguretat. Subratlla que això no pot tornar a passar: totes les construccions noves han de tenir aquest punt de vista i cal aconseguir que el 100% de les àrees de joc de Barcelona siguin accessibles, un objectiu que no és fàcil, però que entén que l'Ajuntament pot posar-se com a fita.

A continuació, qualifica de preocupant la situació actual: només 10 de les 466 àrees de joc que hi ha a la ciutat són accessibles, i el patró d'ubicació és absolutament arbitrari. Entén que, si n'hi ha poques, almenys caldria ubicar-les en funció de les necessitats dels barris o els districtes. Afegeix que només l'1,73% dels infants d'entre 0 i 5 anys amb discapacitat tenen una àrea de joc infantil accessible a prop de casa, quan el criteri és posar l'àrea de joc a menys de 5 minuts d'on hi hagi zones amb nens. Per acabar, comenta que caldria donar a conèixer a la gent la llista dels parcs accessibles i adaptats.

El Sr. LAMIEL confirma que es facilitarà formació als tècnics municipals sobre accessibilitat que inclourà l'àmbit dels parcs infantils, i informa que hi ha hagut diverses trobades amb els fabricants de jocs per presentar-los les guies i la formació perquè sàpiguen com s'haurien d'orientar els futurs jocs infantils.

Confirma també que es vol treballar directament amb els infants —XAVI també va dir que calia aprofundir-hi—, i indica que les recomanacions diuen que un 50% dels elements haurien de ser accessibles.

En darrer lloc, assenyala que en aquests moments hi ha una revisió de Parcs i Jardins de tots els elements de joc que l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat també complementarà amb una anàlisi de criteris més amplis i d'accessibilitat per poder donar després una informació més acurada.

La Sra. TARAFÀ entén que tothom coincideix que les dades no són les que es voldrien i que encara hi ha molt camí per recórrer, però considera que cal tenir en compte que en aquest àmbit hi ha hagut una mancança històrica i la situació actual no és fruit dels darrers quatre anys, sinó d'una construcció de parcs en què durant anys la mirada d'accessibilitat no havia estat mai present o ho havia estat poc.

D'altra banda, observa que abans quan s'iniciava l'obra d'un parc infantil no s'avisava l'IMPD, mentre que ara, en qualsevol construcció o remodelació d'un parc infantil, s'hi compta des del primer moment, perquè la mirada d'accessibilitat hi ha de ser des del començament, i aquest treball transversal no és fàcil aplicar-lo en un espai com l'Ajuntament, però l'IMPD hi ha avançat molt i això farà que es pugui avançar amb més celeritat.

A continuació, informa que hi ha el compromís que el 2023 els parcs nous i els ja existents siguin 100% accessibles per als infants.

Per acabar, explicita que el Govern accepta el prec d JxCat, i comenta que la informació, a més de penjar-la al web de l'IMPD, es pot penjar al web de l'Ajuntament, on sigui més visible i més persones hi puguin accedir.

ES DONA PER TRACTAT

d) Compareixences Govern municipal

III) Propostes a dictaminar

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

3. – (20190287) APROVAR l'expedient 20190287 de reconeixement de crèdit atesa la necessitat de regularitzar despeses realitzades durant l'any 2017 i 2018 i no reconegudes en l'exercici que li corresponia, a favor del següents tercers: - Fastenrath, 204 amb CIF H62983309, per import de 1.069,32 euros, en concepte de quotes i derrames per obres del col·lector d'aigües i baixants de 2018, - Casp, 126 amb CIF H58975053, per import de 8.296,98 euros, en concepte de quotes i derrames per obres de façana posterior de 2018, - Pujades, 29 amb CIF E08504177, per import de 7.445,34 euros, en concepte de quotes de 2018 i liquidació 2017, - Cendra, 24, amb CIF H59571885, per import de 4.664,88 euros, en concepte de quotes de 2017 i 2018, - Corunya, 5-7 amb CIF H59776559, per import de 2.672,00 euros, en concepte de quotes de 2018. AUTORITZAR, DISPOSAR i RECONÈIXER l'obligació de la despesa a càrrec al pressupost i partida indicats en aquest mateix document, a favor del següent tercers: - Fastenrath, 204 amb CIF H62983309, per import de 1.069,32 euros, - Casp, 126 amb CIF H58975053, per import de 8.296,98 euros, - Pujades, 29 amb CIF E08504177, per import de 7.445,34 euros, - Cendra, 24, amb CIF H59571885, per import de 4.664,88 euros, - Corunya, 5-7 amb CIF H59776559, per import de 2.672,00 euros.

Es dictamina amb el posicionament favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Junts per Catalunya, Partit Popular i Barcelona pel Canvi, l'abstenció de Ciutadans i la reserva d'Esquerra Republicana.

IV) Part decisòria / Executiva

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

c) Proposicions

V) Part d'impuls i control

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

4. – (M1923/563) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar el Govern municipal a 1. Refermar el compromís de l'Ajuntament de destinar les naus de Can Ricart al Campus de les Arts; 2. Demanar a la Universitat de Barcelona, com a líder del projecte, el compromís de tancar els acords de finançament necessaris per a la rehabilitació de les antigues naus fabrils abans de finals del mes de desembre de 2020; 3. Assegurar la implicació institucional de l'Ajuntament en el projecte, mitjançant la constitució d'un grup de treball interinstitucional format per la Diputació de Barcelona, els Departaments d'Educació i d'Empresa i Coneixement de la

Generalitat de Catalunya i els representants municipals, amb l'objectiu de fer el seguiment del desenvolupament del Campus de les Arts.

La Sra. SENDRA indica que aquesta proposta s'ha treballat amb tots els directors de les escoles artístiques de la ciutat —s'hi ha fet un grup de treball—, alguns dels quals són a la sala. Comenta que no tots hi han pogut assistir, perquè és una hora lectiva —s'excusen—, però 19 centres hi han treballat.

Tot seguit, observa que la proposta va molt més enllà de l'espai i és una oportunitat que ha d'ajudar a caminar en una necessitat històrica dels ensenyaments artístics de la ciutat i del país: sovint es diu que Barcelona ha d'apostar pel coneixement, el talent i la creativitat, però la situació, sobretot dels ensenyaments artístics, és de desestructuració, i hi manquen visió global i de futur. Afegeix que s'han anat cobrint forats per iniciativa de diferents institucions (per exemple, l'Institut del Teatre és de la Diputació, l'escola Massana i la Llotja van ser impulsades per l'Ajuntament i l'ESMUC per la Generalitat), així com de professionals i la iniciativa privada (EINA, Elisava, ESCAC, Taller de Músics, etc.), i internacionalment es reconeix la generació de talent d'aquestes escoles, però cal dotar el sistema d'estructura, objectiu al qual contribueix aquesta proposició.

D'altra banda, observa que hi ha mancances de reconeixement professional i acadèmic: alguns d'aquests centres estan adscrits a una universitat o tenen programes en alguna universitat, però no són en global tractats com centres universitaris, i això genera problemes d'equitat en l'accés a les beques o als fons de recerca, entre altres coses. Atès que la qualitat del sistema és elevada i que el que falta és el lideratge per estructurar-lo, el Grup d'ERC entén que caldria l'esforç de totes les institucions per liderar aquest pas més que permeti el reconeixement universitari d'aquests centres i, per tant, l'accés a fons de recerca i homologació acadèmica internacional.

Tot seguit, comenta que, tenint en compte els contextos europeu i internacional, caldria avançar, més enllà de l'especialització en cadascuna de les arts, en programes i espais de creació interdisciplinaris, un nou estadi de la creació d'una universitat de les arts, d'un centre especialitzat en arts interdisciplinaris, fet pel conjunt de tots aquests centres, una necessitat que el Consell de les Arts ja va posar de manifest el 2013-2014. Recorda que, després d'estudiar 100 centres de tot Europa, es va fer una proposta de tres models concrets i la UB —l'única que té un centre universitari, la Facultat de Belles Arts, i diferents centres adscrits— va dir que es posava a liderar el procés per crear a Can Ricart un campus de les arts que aglutinés tots aquests centres, on es donés entrada a totes les universitats i on es fes un pas per a la construcció d'aquest segon estadi de la universitat de les arts.

El seu grup entén que s'ha d'ajudar que això passi i, per això, demana tres coses:

En primer lloc, una pròrroga del conveni de la UB, que està finalitzant, fins al setembre perquè es puguin acabar d'estructurar els fons necessaris per fer la rehabilitació dels espais. L'avaluació feta són 14 milions d'euros i el 50% entra en un programa FEDER que lidera el Departament d'Universitats, però no es tindrà fet fins al març, i també hi ha un compromís del Ministeri que això sigui una de les pautes prioritàries en els pactes bilaterals. El seu grup proposa deixar aquests sis mesos per acabar d'aclarir aquest finançament.

En segon lloc, lideratge institucional, posar d'acord totes les institucions implicades en l'ensenyament artístic (molts d'aquests centres depenen d'Ensenyament i cal que passin a Universitats i que tinguin el reconeixement universitari).

En tercer lloc, que l'Ajuntament, com a pilar de la massa artística que té el país, amb una centralitat molt forta a Barcelona, aquest cop s'hi impliqui, no només deixant un espai i uns edificis, sinó també creant un grup interinstitucional que pugui definir els propers mesos el programa que ha d'acompanyar la rehabilitació de l'espai (el FEDER acaba el 2023).

En darrer lloc, indica que l'espai institucional que es creï ha de tenir dos objectius: d'una banda, facilitar que totes les universitats puguin participar en aquest projecte de campus de les arts centrat en aquesta primera etapa en l'àmbit de la recerca, i, d'altra banda, aconseguir crear un espai interinstitucional que impulsi el projecte, que faci tot el model de finançament, de programació pedagògica, etc., perquè el 2024 això sigui una realitat.

Conclou que és el moment d'alinear tots els actors i que cal molta força i lideratge institucionals, i demana a l'Ajuntament que estigui disposat a fer-ho.

El Sr. MASCARELL expressa el vot favorable del seu grup, que en la proposició només veu virtuts (té un sentit estratègic de ciutat més que notable, és una oportunitat i requereix lideratge municipal) i entén que és important refermar el compromís del Govern municipal i assegurar la màxima implicació de totes les institucions que hi estan relacionades.

Assenyala que hi ha l'oportunitat que Barcelona, que ha destacat en molts moments en disciplines que li han donat valor afegit, com ara l'arquitectura i la biomedicina, sigui també un referent en l'àmbit de les arts gràcies a una iniciativa com aquesta, en què es poden implicar tot tipus d'institucions d'ensenyaments artístics, cosa que seria enormement positiva per a la ciutat.

A continuació, observa que la iniciativa és extraordinàriament interessant no només per a la ciutat en general, sinó també per al barri en particular, per al conjunt de paràmetres que en el 22@ s'intenten desplegar com a sinònim de ciutat creativa, i considera —ho haurien de confirmar les escoles— que pot generar unes sinergies entre les escoles que poden ser enormement positives.

Dit això, saluda les persones que han assistit a la sessió com a representants de les escoles i celebra l'aportació que han fet històricament a la ciutat, i comenta que el Govern municipal, que els últims anys ha tingut alguna vacil·lació respecte a aquest projecte —en algun moment ha semblat que no convenia o no hi havia interès per desplegar-lo—, hi hauria de manifestar el seu interès i posar-s'hi al davant. Respecte d'això, observa que sovint es parla de capitalitats sense donar-hi un sentit real, i subratlla que aquesta és una capitalitat real, que s'expressa amb un bon sistema acadèmic i un bon sistema educatiu, on les arts poden tenir un paper força important.

La Sra. BARCELÓ saluda els representants dels centres d'estudis artístics de la ciutat, que fan una gran feina, sovint amb pocs recursos, i indica que, com ja han comentat alguna vegada, el seu grup aposta perquè Can Ricart aculli un campus de les arts.

Dit això, observa que han passat set anys des del 2013 i hi ha algú que no ha fet la seva feina en aquest àmbit: la Universitat de Barcelona sí que té el seu projecte, però a aquest projecte li falten els diners, el finançament. Subratlla que no pot ser que se

signessin convenis i acords i es fessin titulars i fotos i després no s'hagi posat ni una sola pedra. Voldria saber què ha passat, així com que s'hi pronunciessin tant el Govern municipal com els grups que tenen responsabilitat a la Generalitat, ja que en aquest projecte s'estava pendent dels fons FEDER, perquè hi ha d'haver un pressupost i a la Generalitat fins ara no hi ha hagut aquest pressupost. Pregunta si aquests fons FEDER arribaran i, si no arriben, qui n'assumirà el cost, perquè és un projecte que la ciutat de Barcelona no pot perdre i que Can Ricart necessita.

A continuació, recorda que fa poc hi va haver una foto en la qual hi havia un conveni entre el Govern de l'Estat i el Govern de l'Ajuntament en què se situava Barcelona com a capital cultural i científica, i pregunta quina inversió econòmica hi ha i si es podrien destinar alguns diners a aquest projecte que és important per a la ciutat. També voldria saber si els dos socis que formen part del Govern hi estan d'acord, ja que entén que la legislatura passada el PSC sí que apostava pel campus de les arts, però el Sr. Montaner, que, a més, aleshores era el regidor del districte de Sant Martí, no.

El Sr. RAMÍREZ saluda els representants dels centres d'estudis artístics presents a la sala i posa de manifest que al març del 2019 es va aprovar definitivament el Pla especial integral per a la realització d'aquest equipament, el campus de les arts, a Can Ricart, promogut per la Universitat de Barcelona, de qui és iniciativa, concretament de l'Àrea d'Infraestructures i Serveis Generals. Observa, però, que en aquest projecte participaven també l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya, i que l'àmbit del Pla especial integral està format pels edificis i els espais cedits per l'Ajuntament a la Universitat de Barcelona: van arribar a un acord mitjançant el qual l'Ajuntament cedia la part central dels edificis catalogats a Can Ricart per ubicar-hi el campus de les arts.

Tot seguit, expressa el vot favorable del seu grup, que comparteix l'objectiu de la proposició de destinar Can Ricart al nou campus de les arts i, per tant, recuperar i posar en valor una part molt important del recinte, que està declarada com a bé cultural d'interès nacional, i recorda que, segons l'acord de cessió entre l'Ajuntament i la Universitat de Barcelona, corresponia a l'Ajuntament fer-se càrrec de les despeses d'urbanització d'aquest àmbit concretament, i es va acordar també que els terminis i els costos de la rehabilitació del conjunt històric de Can Ricart per adaptar-se al nou equipament es determinarien en el projecte d'execució corresponent. El seu grup, però, només té constància que s'estigui rehabilitant —i parcialment— una de les naus, i demana, una vegada més, tot i ser un projecte que ha d'estar encapçalat per la Universitat de Barcelona, el lideratge del Govern municipal i de l'Ajuntament de Barcelona.

Assenyala que el seu grup també està preocupat per la consecució dels recursos econòmics (una execució d'un projecte que està situat al voltant dels 14 milions d'euros), i observa que el grup que presenta aquesta iniciativa està al Govern de la Generalitat, que de vegades s'ha caracteritzat per asfixiar les universitats, concretament la Universitat de Barcelona, el rector de la qual deia que aquest govern asfixia les universitats i que s'havia tocat os. Opina que, encara que s'aprovi aquesta iniciativa, hi ha el risc que la situació de paràlisi d'aquest projecte continuï. Espera equivocar-se i que ben aviat aquest projecte sigui una realitat.

En aquest context, pregunta quina és la disponibilitat i la intenció de la Generalitat i

de l'Ajuntament pel que fa als recursos que es destinaran a aquest projecte en els pressupostos que s'estan tramitant inicialment a l'Ajuntament i quines seran les vies de finançament en el conveni.

La Sra. PARERA expressa el vot favorable del seu grup, i posa de manifest que Can Ricart és un dels pocs conjunts industrials de Barcelona que encara es conserven i que va ser gràcies a la mobilització de molts sectors implicats que es va aconseguir que bona part dels edificis històrics fossin catalogats com a patrimoni o bé cultural d'interès nacional, la màxima protecció patrimonial que es pot donar a un edifici. Observa, però, que, malauradament, després de molts projectes fallits —esperen que aquest no en sigui un altre—, ara gran part d'aquestes naus tenen un greu deteriorament, i això comença a ser un problema. Per això, una iniciativa com la que presenta el Grup d'ERC, que, a més, dona contingut a l'espai, és molt interessant.

D'altra banda, considera important no deixar passar oportunitats ni projectes per a Barcelona, i aquest ho és: un projecte del sector de la indústria cultural i creativa, productes estratègics per a la ciutat.

El Grup de BxCanvi està convençut que aquest projecte contribuirà que Barcelona recuperi el lideratge cultural que hauria de tenir i encaixa perfectament amb l'objectiu de la cocapitalitat cultural de Barcelona anunciada per l'alcalde. D'altra banda, troba encertat situar-lo en el 22@, un entorn idoni perquè està vinculat al món del disseny, el coneixement, la creació i la innovació.

Per acabar, comenta que és important que l'Ajuntament acompanyi la Universitat de Barcelona en la difícil tasca de buscar finançament per a això (si no és fàcil aprovar pressupostos a les administracions, encara menys ho ha de ser anar-hi a buscar finançament), i conclou que l'aprovació d'aquesta proposició —espera que s'aprovi— no hauria de quedar-se en una declaració d'intencions, sinó que hauria de posar de manifest una voluntat ferma i donar lloc a la feina necessària.

El Sr. SUBIRATS indica que parlarà en nom dels dos grups del Govern, que donen suport a la proposició i posa de manifest que cal un mapa d'ensenyaments artístics per tenir clar quins ensenyaments artístics de grau superior hi ha, com s'estructuren i com es relacionen, amb acords amb universitats, amb presència d'escoles que formen part també del Consorci d'Educació, d'altres que són pròpiament de la Generalitat, etc.

Informa que al Consorci fa dues reunions de comissió es va acordar que es faria aquest mapa d'ensenyaments artístics per entendre la situació actual, i també amb el Departament d'Universitats per tenir un mapa de quines són les relacions que hi ha entre universitats i centres que fan ensenyaments de grau superior acreditats que posi ordre en un conjunt d'ensenyaments en què hi ha molta pluralitat (això és positiu) i molta dispersió (no se sap quins criteris es fan servir en cada cas, i això és negatiu).

Dit això, observa que Can Ricart no és la solució al conjunt de problemes dels ensenyaments artístics, entre altres motius, perquè no té els metres quadrats necessaris perquè s'hi concentrin tots els estudis artístics.

Assenyala que el 20 de febrer del 2015 es va signar l'acord entre la Universitat de Barcelona i l'Ajuntament: Joaquim Forn, aleshores primer tinent d'alcalde, i Dídac Ramírez, aleshores rector de la Universitat de Barcelona, van signar la cessió

mitjançant la qual es pretenia crear un parc d'humanitats i de ciències socials al districte del 22@. Ara, al límit d'aquesta cessió, hi ha una part molt important de finançament que no està resolta. Voldria saber quins són els pressupostos de la Generalitat i de l'Estat i quan se sabrà la resposta del FEDER, que sembla que serà al març. A partir d'aquí, caldria donar un temps, per exemple fins al setembre, perquè la Universitat de Barcelona pugui resoldre els interrogants que té i pugui donar una resposta al problema.

A continuació, comenta que la comissió que planteja la proposició no la faria estrictament sobre Can Ricart, sinó sobre els ensenyaments artístics, la qual cosa permetria tenir-ne el mapa i saber com es relaciona la ciutat amb institucions que depenen d'universitats, d'espais privats, de la Diputació (com és el cas de l'Institut del Teatre), de la Generalitat, etc. i posar-hi ordre.

Per acabar, indica que quan es disposi del mapa que s'ha demanat al Consorci es compartirà i es crearà l'espai de reflexió i debat amb els grups polítics de l'Ajuntament i els directors de les escoles —alguns d'ells són a la sala—, atès que és un tema important per a la ciutat.

La Sra. SENDRA dona les gràcies a tothom i assenyala que el mapa ja està fet perquè el va fer el CoNCA, i es compartirà perquè hi ha tres documents que poden ser útils en aquest moment.

D'altra banda, diu que, òbviament, la comissió no serà només sobre Can Ricart, sinó per endreçar tot el que s'ha comentat, objectiu pel qual han de treballar conjuntament Ensenyament, Universitats, Ajuntament i Diputació.

Per acabar, observa que al març s'acaba el FEDER i el lideratge i el suport de l'Ajuntament són importants, perquè aquest fons és sobre recerca en general.

La Sra. BARCELÓ manifesta el desig que al març arribin els FEDER, però comenta que cal tenir un pla B per si de cas, perquè Can Ricart i Barcelona no poden perdre l'oportunitat de tenir la universitat de les arts a la ciutat.

El Sr. SUBIRATS diu que, evidentment, la Universitat de Barcelona ha tingut problemes de finançament importants i encara hi ha molts problemes de finançament per resoldre.

Respecte al mapa que ja existeix, comenta que en les darreres setmanes ha anat rebent escoles vinculades a temes artístics que canvien d'universitat de referència, tenen plans de creixement en un lloc o en un altre, etc., de manera que potser el mapa del CoNCA, que serà molt important, potser no és el que es necessita per tirar endavant aquest tema.

En darrer lloc, repeteix que el Govern dona suport a la proposició i començarà a treballar-hi.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

APROVADA AMB TEXT TRANSACCIONAT amb el redactat següent:

(M1923/563) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar el Govern **municipal a: 1. Refermar el compromís de l'Ajuntament de destinar les naus de Can Ricart al Campus de les Arts; 2. Demanar a la Universitat de Barcelona, com a líder del projecte, el compromís de tancar els acords de finançament necessaris per a la rehabilitació de les antigues naus fabrils abans de finals del mes de setembre de 2020; 3. Assegurar la implicació institucional de l'Ajuntament en el projecte, mitjançant la constitució d'un grup de treball format per les institucions implicades en els ensenyaments artístics superiors, amb l'objectiu de fer el seguiment del desenvolupament del Campus de les Arts.**

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

5. – (M1923/556) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: - Proposar al Consorci de Biblioteques de Barcelona i al propi govern de la ciutat recuperar el Llibre Blanc de cada edifici, fer una valoració individual de l'estat de cadascun, i prendre les mesures d'actualització adequades, proveint-lo d'un pla d'inversions de gran manteniment que es correspongui amb el seu ús. – Presentar la previsió pressupostària, calendarització i execució contra el pressupost 2020 i anys següents del mandat.

El Sr. MASCARELL assenyala que aquesta proposició vol afavorir que es mantingui amb les màximes garanties el procés que va iniciar la ciutat fa més de vint anys de posar al dia el seu sistema bibliotecari.

Posa de manifest que avui les biblioteques tenen una importància cabdal en l'articulació del teixit social, la cohesió, la integració, la formació i, fins i tot, en el foment de la lectura i la producció de cultura. Hi tenen un paper imprescindible i són elements de referència de trobada entre la ciutadania, d'acció cultural i d'estructuració dels barris.

Recorda que el procés d'aprovació del Pla de biblioteques del 1998 es va fer pràcticament per unanimitat, i comenta que l'acord de tots els grups i la continuïtat que ha tingut demostra l'envergadura i la força que va tenir aquella convicció, que es reflecteix en dades com ara que el servei bibliotecari és un dels més ben valorats de la ciutat; les biblioteques estan repartides pel conjunt dels districtes; més del 55% de la ciutadania en té el carnet; reben 23.000 visites pràcticament cada dia; els clubs de lectura són abundants i tenen un paper clau en la cohesió social, i les activitats que s'hi fan són un referent. Comenta que la gent té ganes de participar en el que succeeix a les biblioteques, de manera que són un èxit, un fenomen positiu de la ciutat. Assenyala, però, que els darrers mesos les parets de les biblioteques s'han omplert de rètols de denúncia de manca de fons, de manteniment, de climatització, d'actualització de fons, de personal i de seguretat. Aquesta proposició vol sobretot que, com a mínim, es resolguin els problemes relacionats amb el manteniment de les biblioteques i la precarietat de determinats àmbits des del punt de vista del personal, i la ciutat pugui continuar dient que les biblioteques formen part de la seva principal prioritat cultural.

Observa que les biblioteques comencen a tenir quinze anys, vint o vint-i-cinc, són equipaments que han tingut un ús enorme i els districtes, que en tenen assignat el manteniment ordinari, no tenen els recursos necessaris per fer front al gran

manteniment: cal que el Consorci es posi al davant i l'assumeixi des del punt de vista, per exemple, dels aires condicionats (alguns dels aparells no només no contribueixen a la qualitat ambiental de la ciutat, sinó que la perjudiquen).

Per acabar, indica que la proposició vol que el Consorci afronti aquest projecte de gran manteniment amb una proposta integral que permeti que tots els edificis siguin renovats des del punt de vista del seu manteniment amb un calendari ben definit.

La Sra. SENDRA expressa el vot favorable del seu grup, que entén que el Pla de biblioteques va ser una de les grans apostes de Barcelona.

Diu que segurament la suma de les biblioteques, amb 50.000 m², 350 treballadors, una col·lecció d'1,2 volums per habitant, wifi gratuït i gairebé el 50% de la població amb carnet, és l'equipament més gran de la ciutat —també és el més ben valorat—, i cal cuidar-lo. No posa en dubte, en absolut, la importància que l'Ajuntament ha donat sempre a les biblioteques, però, com ha dit el regidor Mascarell, hi ha biblioteques que ja tenen vint o vint-i-cinc anys i, més enllà del manteniment ordinari, necessiten una revisió i una posada al dia en profunditat i amb criteris de sostenibilitat i de modernitat, de manera que el Pla d'inversions hauria de preveure aquesta posada al dia.

D'altra banda, observa que, si bé l'ús de les biblioteques s'ha maximitzat (les activitats públiques han augmentat més d'un 40%, els clubs de lectura, un 46% i les visites escolars, un 33%), el personal no ha crescut sempre en la mateixa proporció, fet que dona lloc a situacions desiguals i de precarietat.

Conclou que cal una revisió global del sistema per posar-lo a punt i fer que torni a ser l'equipament de qualitat de la ciutat per excel·lència.

La Sra. BARCELÓ expressa el vot favorable del seu grup, que agraeix la reunió mantinguda amb el Sr. Subirats i el nou gerent del Consorci de Biblioteques de Barcelona, el Sr. Ferran Burguillos, amb qui van poder comentar molts aspectes sobre aquest tema, i pregunta per què no s'ha fet anteriorment el manteniment que es necessita.

D'altra banda, subratlla que cal tenir un bon mapa de diagnòstic per saber en quines biblioteques cal intervenir i quines obres s'han de fer, amb data d'inici, de finalització i pressupost, elements imprescindibles perquè els canvis necessaris realment es facin, i comenta que al manteniment es podria afegir també l'estat actual dels *e-books* i els audiollibres.

A continuació, remarca que les biblioteques han de ser accessibles, sobretot per a les persones amb diversitat visual, auditiva o de mobilitat, i manifesta preocupació pels horaris de les biblioteques: per exemple, a Nou Barris, de set biblioteques, únicament una obre a l'agost, i a Sant Martí, de sis biblioteques, també només una ho fa. D'altra banda, subratlla que també és important solucionar els problemes de la plantilla, que durant el mandat anterior va presentar bastantes queixes sobre les condicions laborals.

En darrer lloc, posa de manifest que el servei de les biblioteques va molt més enllà d'agafar o tornar un llibre: s'hi fan moltes activitats que cal potenciar, i també cal potenciar els plans de lectura i treballar per la igualtat d'oportunitats (per exemple, l'hivern passat la biblioteca Joan Maragall, al districte de Sarrià - Sant Gervasi, es va

quedar sense el servei de contacontes per falta de pressupost —ja està solucionat—, i cal evitar que coses com aquesta tornin a passar).

El Sr. RAMÍREZ expressa el vot favorable del seu grup, que està a favor de recuperar el llibre blanc de cada edifici per tenir la diagnosi, fer el seguiment, actualitzar i adequar els diferents equipaments amb el corresponent pla d'inversions i recursos, i és conscient que el Pla de biblioteques, del 1998, està absolutament desfasat, i que alguns equipaments necessiten actuacions urgents. Tanmateix, subratlla que el Pla va ser un èxit, va ser un canvi de paradigma per a la ciutat i va permetre consolidar una xarxa de biblioteques i una institució d'èxit que està entre les instal·lacions municipals més ben valorades pels ciutadans. Per això, cal continuar treballant en la seva millora, ampliant, si pot ser, el catàleg de serveis —ja és prou ampli, però cal adaptar-lo als nous temps i al futur.

La Sra. PARERA subscriu les intervencions de la resta dels grups municipals i saluda el Sr. Burguillos, amb qui es van reunir la setmana passada i que té la gran responsabilitat de gestionar un gran tresor de la ciutat, un dels serveis més ben valorats per la ciutadania que cal cuidar.

Dit això, vota a favor de la proposició, però observa que, un cop fetes les valoracions individuals mitjançant el llibre blanc de cada edifici, caldria fer-ne una de conjunta a l'hora de destinar els recursos per establir prioritats, ja que no es podrà arreglar tot.

El Sr. BURGUILLOS agraeix l'oportunitat d'haver-se reunit prèviament amb cada grup —els agraeix el reconeixement del servei i del model d'èxit de la xarxa de biblioteques— per escoltar de primera mà les seves aportacions i explicar-los les prioritats de la Gerència del Consorci de Biblioteques de Barcelona per als propers anys:

1. Reforçar l'equip de treball, que és el principal actiu de la xarxa de biblioteques de Barcelona. Hi ha un compromís pressupostari per part de l'Ajuntament i per part de la Diputació per dotar de manera adequada la plantilla que està acordada en el Consell General del Consorci de Biblioteques de Barcelona; es començarà a treballar per reforçar els canals de comunicació i de suport als equips i a les direccions; s'augmentaran els grups de treball operatius i els programes de formació d'acord amb les competències que ha de desenvolupar el personal i la revisió de processos, per exemple estructures horàries i protocols interns, i s'impulsarà tot l'àmbit de convivència i seguretat, que coordinarà ell directament com a gerent.
2. Elaborar un pla director de biblioteques de Barcelona per als anys 2021-2030 que defineixi l'estratègia i el model de servei per a la propera dècada a partir del diagnòstic acurat de la situació actual. Es preveu treballar el nou pla al llarg del 2020 amb la participació dels equips de treball de biblioteques i amb tota la resta d'agents vinculats al servei i entitats (convida els grups municipals a participar-hi).
3. Elaborar, conjuntament amb els districtes, el diagnòstic sobre l'estat dels equipaments de cada biblioteca amb l'objectiu d'identificar les intervencions prioritàries, les actuacions més urgents de reparació, manteniment i actualització de les instal·lacions i el mobiliari i les necessitats d'adquisició d'alguns equipaments tecnològics i audiovisuals, així com la reforma i el condicionament dels espais, entre altres coses. Per a aquesta prioritat, i atenent la proposició de JxCat, s'ha plantejat

una previsió de dotació pressupostària en el Programa d'inversions municipals per al mandat 2020-2023 específic de l'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, i l'ICUB. Aquesta dotació inclou 5 milions d'euros en grans manteniments dedicats a biblioteques per complementar les intervencions a cada districte i fer front a les actuacions necessàries previstes en el diagnòstic i la prioritització de les intervencions, 1.377.000 euros dedicats exclusivament a la biblioteca de Sant Antoni, un edifici que els últims anys ha patit problemes amb les instal·lacions pròpiament, i 5 milions d'euros més afegits per al condicionament del centre cívic i dels espais interiors de la biblioteca de la Sagrada Família. Per tant, el PIM del mandat, en total, preveu per a grans manteniments de biblioteques 11.377.087 euros. D'altra banda, un cop aprovat el PIM, es preveu incorporar un arquitecte tècnic a la plantilla, a l'equip de Direcció Tècnica del Consorci de Biblioteques de Barcelona, amb l'objectiu d'impulsar les prioritzacions d'intervenció a partir del diagnòstic de l'estat dels equipaments i donar suport als districtes en l'execució.

Per acabar, explica que en aquest moment no pot detallar el calendari d'execució al llarg del mandat per a les grans intervencions de manteniment i altres actuacions de millora a cada equipament, però es podrà concretar un cop enllestit el diagnòstic, en principi, durant aquest primer semestre, de manera que les primeres intervencions més urgents es podrien fer a finals d'aquest semestre o a començaments d'estiu.

El Sr. MASCARELL agraeix la bona predisposició dels grups i destaca com a particularment interessant que tots coincideixin en la necessitat de desplegar la proposició; agraeix la proposta del Sr. Ferran Burguillos, així com les explicacions que ha facilitat tant avui com en privat a cada grup, i li dona l'enhorabona pel càrrec de gerent del Consorci de Biblioteques (comenta que ha tingut ocasió de treballar amb ell en altres àmbits i sap que el sistema bibliotecari està en bones mans i que de tot això sortirà una bona feina, per a la qual tindrà el suport del seu grup).

A continuació, observa que, a més de qüestions de manteniment i personal, cal treballar en el projecte bibliotecari del futur, ja que la idea de biblioteca està canviant, i indica que, a parer seu, cal respectar des d'ara i amb convenciment la màxima que invertir en manteniment és tan fonamental com invertir en obra nova.

Per acabar, agraeix el suport a la proposició i manifesta el desig que el Sr. Burguillos pugui tirar endavant una bona feina amb el suport que està convençut que tindrà de tothom.

La Sra. SENDRA agraeix les explicacions del Sr. Burguillos (les d'avui i les de la reunió prèvia), i observa que caldria fer una previsió de tot el sistema a llarg termini, més enllà del mandat —la partida de manteniment apareixerà recurrentment a partir d'ara.

D'altra banda, posa de manifest que, a part de l'Àrea de Cultura quant a pressupost i PIM, hi ha una partida important per a rehabilitació de Sostenibilitat i Transició Energètica en global i els equipaments culturals podrien ser uns dels primers a acollir-se a aquestes mesures que venen de pressupost més de l'Àrea d'Urbanisme, i, per tant, aconseguir recursos addicionals per aquesta via.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

APROVADA

Del Grup Municipal Ciutadans:

6. – (M1923/552) La Comissió de Drets socials, Cultura i Esports acorda instar al govern municipal a augmentar els programes d'espais maternoinfantils que acompanyen a mares i a fills menors de 3 anys en situació de vulnerabilitat.

La Sra. BARCELÓ recorda que a la darrera sessió de la Comissió, el Govern va votar en contra de la proposició del seu grup per ajudar les dones embarassades en risc d'exclusió social —el PSC hi havia donat suport en la legislatura anterior— i manifesta el desig que doni suport a la proposició d'avui, que vol ajudar les mares amb fills de fins a tres anys.

Observa que, si bé l'ensenyament 0-3 no és obligatori, l'escolarització en aquesta etapa és molt positiva per fomentar les habilitats socials dels menors i per ajudar a conciliar la vida laboral i familiar, i posa de manifest que moltes tasques continuen recaient injustament en les dones, cosa que cal treballar.

Afegeix que a Barcelona no hi ha places d'escola bressol pública suficients —només a les Corts - Pedralbes hi ha alguna plaça vacant— ni espais familiars —ofereixen tallers a les famílies i poden ser molt positius— a tots els districtes —no n'hi ha ni a Gràcia, que té la taxa de natalitat més alta de la ciutat (8%), ni a Horta—, quan caldria aconseguir la igualtat d'oportunitats a tots els barris.

D'altra banda, diverses entitats, com ara el Casal dels Infants, ofereixen espais maternoinfantils, que volen enfortir els vincles entre mares i fills i la relació entre mares del mateix entorn i poden ser espais especialment positius per a les mares en situació de vulnerabilitat, a les quals aquests espais, a més de l'oportunitat de relacionar-se amb altres mares i compartir emocions —per a les persones en situació de risc d'exclusió social, que han d'estar pendents d'arribar a final de mes i de tirar endavant el projecte familiar és molt difícil parlar d'emocions—, els ofereixen l'oportunitat de conèixer els recursos públics socials, sanitaris i educatius que de vegades desconeixen. A més, les intervencions grupals que es fan en aquests espais són molt importants: hi ha moltes intervencions que és millor que les facin les mateixes mares i no els professionals, ja que d'aquesta manera tenen un major efecte i fomenten les xarxes relacionals d'aquestes mares.

En aquests espais, però, també hi ha llistes d'espera. Per això, i per ajudar especialment les famílies en situació de vulnerabilitat, el seu grup presenta aquesta proposició, que enuncia.

La Sra. BARÓ vota a favor de la proposició, prou coherent amb el model que defensa el seu grup d'atenció universal en la fase primerenca (0-3 anys), que ha d'atendre sempre dues qüestions fonamentals: d'una banda, ha de ser un model prou flexible perquè pugui adaptar-se a les preferències, la situació o les necessitats de cada família —el model s'ha d'adaptar a les famílies, no a l'inrevés—, especialment de les famílies vulnerables amb dificultats afegides per a la compaginació entre formar-se,

guanyar-se la vida, igualtat d'oportunitats i tenir cura dels fills i de les filles; d'altra banda, el model ha de partir de la base que la fase 0-3 anys és clau en el desenvolupament de l'infant i, per tant, en el futur seu i el de la mateixa societat. Entén que tothom és conscient que hi ha estudis que evidencien que una atenció de qualitat durant aquesta etapa fomenta la base per a l'educació del llenguatge, l'aprenentatge permanent, la integració social i, en definitiva, el desenvolupament personal —recorda que fa tres mesos el seu grup va entrar una declaració institucional que animava l'Ajuntament a abraçar el compromís per treballar en aquest sentit, posant la infància i els seus drets al centre de l'activitat institucional en aquest àmbit.

A continuació, observa que la proposició es focalitza en famílies en situació de vulnerabilitat que no han accedit a una plaça d'escola bressol municipal, ja sigui per voluntat pròpia o per una qüestió de falta de places, i subratlla que el suport a les famílies és fonamental, i sovint donar suport a les famílies és donar-lo a les dones, perquè alguns dels patrons de gènere que es reproduïxen fan que les dones hagin de fer molts esforços per compaginar l'atenció als infants amb el fet de treballar, de formar-se i de poder guanyar-se la vida. En aquest context, la intervenció de les institucions és bàsica per proporcionar espais complementaris a la tasca educativa que assumeixen les famílies, principalment les dones.

Per acabar, demana que es tingui en compte l'experiència del tercer sector, que té programes d'èxit que sovint donen l'oportunitat a aquestes mares de formar-se i d'aprendre la llengua (en el cas de mares d'origen divers i nouvingudes), i impulsar allò que ja està funcionant.

La Sra. MUNTÉ expressa el vot favorable del seu grup i posa de manifest que les escoles bressol, que fan una tasca educativa inqüestionable, faciliten la conciliació, atès que mentre l'infant resta en el centre la família pot anar a treballar, cosa que no passa en el cas dels espais familiars, on coincideixen famílies, professionals i infants. Per això, aquests espais són els llocs idonis per a les famílies que per qualsevol motiu no volen portar els infants a un centre educatiu formal, però sí que volen compartir temps i espai amb altres famílies i treballar les habilitats parentals en els casos que sigui necessari.

A continuació, assenyala que a Barcelona només hi ha 9 espais familiars i no hi són a tots els districtes, i, com s'ha dit, també n'hi ha que neixen de la iniciativa veïnal o d'entitats socials, com ara el de la Fundació Quatre Vents, que treballa amb famílies en risc de vulnerabilitat que tenen, a més, factor de monoparentalitat femenina.

Per acabar, explica que el seu grup entén que cal treballar perquè tots els infants —també els de famílies amb les rendes més baixes— puguin accedir a les escoles bressol, de manera que cal destinar més esforços a ampliar la xarxa d'escoles bressol municipals, però també considera adient treballar per buscar solucions per a aquelles famílies que necessiten un servei educatiu com el que és objecte d'aquesta proposició, que pot oferir solucions de conciliació quan hi ha una dificultat afegida de vulnerabilitat social.

El Sr. RAMÍREZ expressa el vot favorable del seu grup, que ja ha manifestat en reiterades ocasions que la planificació d'escoles bressol que presenta el Govern municipal és del tot insuficient per cobrir la demanda de places no ateses (més de

3.000 nens es queden cada any sense plaça d'escola bressol, més del 44% de la demanda). Entén que cal reduir aquesta gran demanda no atesa i garantir que tots els pares que així ho vulguin puguin escolaritzar els seus fills.

D'altra banda, assenyala que el Grup del PP sempre estarà al costat de la qualitat del servei de les escoles bressol, sobretot perquè, tal com assenyala la Unió Europea, augmentar la qualitat de l'ensenyament preescolar és una de les peces clau per lluitar contra el fracàs escoltar. A més, les escoles bressol faciliten la conciliació de la vida familiar i laboral.

Dit això, demana que el finançament públic de places es faci independentment de la titularitat de l'escola (el seu grup sempre ha defensat que és necessari organitzar millor el servei i el treball d'aquestes escoles bressol i procedir a la concertació de places amb iniciativa privada), i observa que el dèficit d'oferta a Barcelona fa necessari augmentar els programes d'espais maternoinfantils que acompanyen les mares amb fills menors de 3 anys en situació de vulnerabilitat, tot i que ja hi ha iniciatives privades que ho fan, com ara la Fundació Pere Tarrés, amb projectes d'espais maternoinfantils per a famílies en situació de risc d'exclusió social, o l'Espai Minúscul al Raval, un espai de creixement per a la petita infància (0-3 anys).

Conclou que cal un impuls de l'Ajuntament de Barcelona per augmentar els programes d'espais maternoinfantils per acompanyar mares amb fills menors de 3 anys, així com incrementar les places d'escola bressol, importants per a la ciutat de Barcelona.

La Sra. PARERA vota a favor de la proposició, que respon a una necessitat evident. En aquest sentit, posa de manifest que el benestar físic i psicològic de la mare és bàsic per establir un bon vincle amb el seu fill i per al desenvolupament cognitiu, afectiu i social del nen.

A continuació, indica que el seu grup coincideix amb el Grup d'ERC que cal que el sistema sigui flexible i s'adapti, així com que se centri en tres elements: en la mare, per escoltar les preocupacions, els neguits i les dificultats que té i saber quines són les seves capacitats i les seves carències per ajudar-la a millorar la seva autonomia; en el nen, per garantir que se satisfan les necessitats al llarg de tot el seu procés evolutiu físic i emocional, i en la relació entre mare i fill, en l'acompanyament de la mare en les funcions que assumeix com a mare (les cures al nen, la salut, l'alimentació, la sociabilització, sobretot del seu fill, etc.).

Per acabar, es mostra d'acord també amb l'afirmació que cal treballar amb el tercer sector: hi ha fundacions i associacions que ja hi treballen i val la pena que l'Administració els doni suport i els ofereixi acompanyament perquè continuïn fent aquesta tasca.

La Sra. FUERTES observa que no hi ha una definició clara ni un marc normatiu a Serveis Socials, Lleure o Educació sobre els espais familiars.

Concreta que la cartera de Serveis Socials vigent, aprovada pel Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual es va aprovar la cartera de Serveis Socials 2010-2011, incorpora dins dels serveis socials bàsics els serveis d'intervenció socioeducativa no residencial per a infants i adolescents, però només recull com a modalitat d'aquests serveis la prestació del servei de centre obert, i la cartera d'Educació tampoc no preveu aquest servei, la qual cosa provoca que a la ciutat existeixin multiplicitat de models d'espais

familiars, oferts per entitats o per l'Administració, amb múltiples modalitats organitzatives, de perfil professional i d'activitats. D'altra banda, l'Institut Municipal de Serveis Socials, com a servei complementari a l'acompanyament que fa a les famílies amb infants de 0 a 3 anys, va treballar un model d'espai familiar com a servei orientat a les famílies amb infants menors de 3 anys en situació de risc social, amb espais de jocs i de relació on els infants poden explorar i relacionar-se entre ells i amb els adults i on les famílies poden compartir la seva experiència d'educar i ajudar a créixer els seus fills i filles, un espai molt ben valorat, i l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona també ha desenvolupat el seu model d'espai familiar com a oferta educativa adreçada a la petita infància, que vol incidir en la qualitat de vida dels nens i les nenes de menys de 3 anys i alhora ofereix suport a les famílies com a primeres educadores dels seus fills i filles.

Exposa que el 2017 es va començar a treballar la conceptualització i el disseny d'un nou model d'espai familiar que integrés la mirada educativa i social i que pogués atendre les famílies amb menors de 0 a 3 anys en situació de risc social, i actualment se n'està fent una prova pilot a l'escola bressol Aurora i, fruit de l'avaluació d'aquesta prova, es prendrà una decisió sobre l'extensió a altres futures escoles bressol municipals.

Per acabar, expressa el vot favorable del Govern i indica que tant per a Serveis Socials com per a Educació aquest és un servei clau que es vol augmentar i hi ha el compromís de fer-ho, així com de continuar treballant amb les entitats que gestionen serveis adreçats a l'etapa 0-3, com les que s'han esmentat o com la Fundació Maria Raventós, Lligam, Santa Isabel, Càritas o ABD.

La Sra. BARCELÓ agraeix el suport de tots els grups, així com els seus comentaris i la sensibilitat amb el tema objecte de la proposició, i es mostra d'acord que el servei ha de ser flexible, per exemple pel que fa als horaris, ja que hi ha molts serveis que parteixen de les administracions públiques que són de difícil accés sobretot per a les famílies que treballen moltes hores.

Tot seguit, subratlla que cal donar suport a les entitats del tercer sector que treballen d'una manera molt eficient aquests temes —els grups n'han esmentat algunes—perquè puguin treballar, i suplir les mancances actuals: com s'ha dit, hi ha dos districtes a la ciutat en què no hi ha espais familiars, i, d'altra banda, hi ha molts espais maternoinfantils que treballen molt bé, amb una gran eficiència per part d'entitats privades, entitats del tercer sector social, que tenen llista d'espera.

Conclou que si hi ha un model que funciona, cal apostar-hi.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

APROVADA

Del Grup Municipal Partit Popular:

7. – (M1923/557) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar al Govern municipal a que en el termini de sis mesos presenti un informe sobre la possibilitat de desenvolupar el projecte cultural i museístic anomenat “ La Muntanya dels Museus” a

Montjuïc.

El Sr. RAMÍREZ posa de manifest que la Comissió ha discutit en nombroses ocasions —l'últim cop, en relació amb el projecte de l'Hermitage— sobre el potencial cultural i museístic de Barcelona, i de vegades s'ha fet palesa la dificultat per trobar punts de coincidència que permetin noves visions i nous imaginaris culturals a Barcelona.

Tot seguit, explica que, si bé de vegades és complicat implementar projectes nous que s'adaptin a les necessitats, el que demana aquesta proposició és que es recuperi una idea i un espai de la ciutat en què en certa manera tant governants com ciutadans han girat l'esquena a un pulmó verd de 338 hectàrees que seria l'enveja de qualsevol capital europea: la muntanya de Montjuïc, els usos i el futur de la qual sembla que s'aturessin el 1992 amb els Jocs Olímpics de Barcelona, ja que, des d'aleshores, només hi ha hagut dubtes, incerteses i, sobretot, manca d'idees clares sobre el que es vol fer amb els equipaments museístics de la zona.

Per això, aquesta proposició demana que es recuperi una idea que va quedar oblidada sobre la creació d'un gran pol cultural, referent museístic de la ciutat, que signifiqui l'encaix de la muntanya de Montjuïc a Barcelona i que serveixi per esponjar l'oferta cultural de la ciutat. Subratlla que l'espai, immillorable, hi és, de manera que només falta millorar el contingut cultural, que en part també hi és (amb el MNAC, la Fundació Miró, el Museu Arqueològic, el CaixaForum, la Fundació Mies van der Rohe, la Fundació Fran Daurel, etc.).

Assenyala que aquest gran districte cultural haurà de vincular-se al Pla director de la muntanya de Montjuïc i plantejar com es crea i es governa aquest districte. Sobre això, el seu grup considera que el Consell de la Muntanya de Montjuïc ha quedat petit i resulta ineficaç, de manera que caldrà obrir un nou debat per veure com es dirigeixen les polítiques públiques en aquest aspecte.

Aclareix que no demana al Govern que en aquest moment es pronunciï definitivament sobre el projecte museístic del que ha de ser la Muntanya dels Museus, la implementació de la qual no es pot acordar ni decidir, ni molt menys, en aquesta comissió, ja que cal fer un debat molt ampli en què es tractin molts temes de manera transversal (s'ha de parlar amb veïns i des del punt de vista cultural, de mobilitat, de natura, de medi ambient, etc.), sinó una declaració d'intencions clara que serveixi per iniciar el que ha de ser un gran projecte per a Barcelona i eviti que es repeteixin errors comesos amb altres projectes culturals de la ciutat (no pot ser que es prenguin decisions i que després s'eternitzin els projectes i, fins i tot, es generi incertesa pel que fa a la seva realització).

Per acabar, llegeix la proposició.

La Sra. SENDRA expressa el vot favorable del seu grup, que entén que, com passa amb Can Ricart, hi ha l'espai definit i cal acabar de concretar i apostar-hi.

Observa que a la ciutat hi ha diversos espais que tenen una gran potència per la densitat d'institucions que hi ha: Ciutat Vella, Poblenou, les Glòries i Montjuïc, una muntanya amb tres grans components (natura, esports i cultura, amb 14 institucions, 36 elements patrimonials i 37 jardins que formen també un espai de patrimoni natural).

El seu grup considera que cal avançar en aquest projecte, que té diversos components: la petició del MNAC per a l'espai de l'esplanada de museus, que s'hauria

de definir; l'espai muntanya (com es gestiona, com s'impulsa, com es comunica i com es dona suport a tot aquest aglomerat d'institucions culturals), i la Fira de Barcelona (hi ha un nou projecte de la Fira, que és un eix articulador, des de plaça Espanya fins al MNAC, i de porta d'obertura cap a CaixaForum, el Grec, el Mercat de les Flors i el Lliure; per tant, una porta d'entrada a tot aquest espai natural de la muntanya).

Entén que si es treballen conjuntament aquestes tres peces, si en aquest nou pla de la Fira s'introdueix el projecte d'indústria creativa, o de projecte cultural, amb tota una rambla nova per a la ciutat, que és Maria Cristina, pot ser un gran projecte per a la ciutat.

Pels motius exposats, insta l'Ajuntament a crear, en sis mesos —termini suficient i adequat—, grups de treball per articular tot això amb una mirada global per tal que, a partir d'aquí, es pugui posar focus en aquest projecte.

El Sr. MASCARELL expressa el vot favorable del seu grup, que a l'octubre del 2019 va proposar a la Comissió de Cultura una mena de pacte per la cultura a Barcelona per tal de poder desplegar alguna de les iniciatives pendents, que arribaran amb massa anys de retard.

Tot seguit, posa de manifest que no hi ha dubte que des del punt de vista museístic Montjuïc és un referent, però observa que és un referent amb problemes de definició i de mobilitat, entre d'altres, que en dificulten la vida museística: la situació, malgrat la bona feina que fan alguns dels equipaments que hi ha allà, en termes generals no és bona.

Recorda que el 2015 hi havia definit un projecte amb un grau de consens prou notable entre l'Ajuntament i la Generalitat per al desplegament d'algunes peces clau de la muntanya des del punt de vista museístic, però, amb l'arribada del Grup de BC al Govern, va arribar també la idea que calia repensar el projecte, i ara fa pràcticament quatre anys i mig que es repensa.

Exposa que avui se sap el que diu el Museu Nacional d'Art de Catalunya, que sí que ha fet una aposta per l'ampliació, i que la Fira té un projecte diferent del que s'havia articulat el 2014-2015, però no se sap què pensa el Govern sobre el projecte de Montjuïc, la qual cosa genera incògnites a tots els interlocutors i, evidentment, en el desplegament museístic.

Per això, el seu grup considera que caldria, com demana la proposició, incorporar la muntanya al projecte museístic de la ciutat, tenir en compte totes les variants que entren en joc, com ara la mobilitat, i convertir Montjuïc en un referent des del punt de vista museístic mitjançant l'assumpció d'algunes de les assignatures pendents que té la ciutat en aquest àmbit.

Per acabar, subratlla que la capitalitat cultural de Barcelona s'expressa amb convicció sobre aquests projectes.

La Sra. BARCELÓ diu al Sr. Subirats que el que planteja aquesta proposició és una de les coses que no s'han de perdre ni oblidar.

Assenyala que el gener del 2014 es va optar —hi estaven d'acord totes les administracions públiques, la Fira de Barcelona, la Caixa i el MNAC— per donar aquest projecte a la muntanya de Montjuïc, que ha tingut diversos noms (l'Esplanada dels Museus, la Muntanya dels Museus o Centre Museístic) i que el seu grup aposta perquè sigui una realitat.

Observa que moltes persones tenen la sensació que la muntanya de Montjuïc està molt lluny, quan no és així, però el seu grup donarà suport a qualsevol actuació que l'apropi a la ciutadania i que en millori l'accessibilitat (s'hi han fet coses, però caldria fer-ne moltes més perquè la muntanya fos accessible). D'altra banda, considera que la muntanya de Montjuïc ha de ser un eix cultural que s'uneixi al Paral·lel, on hi hagi una convivència d'espais de museus, d'opcions d'oci, d'art i d'esport.

A continuació, pregunta com està l'acord entre l'Ajuntament i la Fira de Barcelona: el juliol del 2017 hi va haver un acord per rehabilitar el Palau Victòria Eugènia, cedit per a usos firals fins al 2025, i voldria saber com està aquest projecte i si realment l'Ajuntament de Barcelona disposaria d'un espai per poder fer exposicions, així com si també afectaria d'alguna manera el Pavelló d'Alfons XIII i si aquest continuaria amb l'ús que té habitualment.

Per acabar, expressa el vot favorable del seu grup, que vol que el projecte no es quedi en l'oblit, sinó que esdevingui una realitat que la muntanya de Montjuïc sigui un eix cultural (entén que, en una societat on hi ha tant consum, seria important apostar pel consum cultural).

La Sra. PARERA expressa el vot favorable del seu grup, que troba encertat que Montjuïc sigui un projecte cultural. Entén, però, que ha de ser molt més que això: s'hi han de potenciar també tots els usos esportius que té (hi ha unes instal·lacions fantàstiques a dalt que no s'han de desapropiar i se'ls ha de donar una utilitat i una vida); fomentar l'espai com a espai natural on passejar, practicar esport i respirar un aire una mica millor que a la ciutat, i millorar l'accés en transport públic i l'accés per a ciclistes i vianants. Comenta que cal integrar la muntanya tant a la ciutat com a la vida quotidiana dels ciutadans de Barcelona —coincideix amb la Sra. Barceló que sembla que estigui molt lluny quan no ho està—, i observa que si s'aconsegueix integrar amb la ciutat, es pot fer un eix que inclogui Montjuïc i el Paral·lel (aquest ja és un referent cultural).

Conclou que caldria generar un espai cultural i esportiu, que en el fons són la mateixa cosa.

El Sr. SUBIRATS agraeix la presentació de la proposició, que entén que demana que es recuperi literalment el projecte de «la Muntanya dels Museus» presentat el 2013, un projecte que es va considerar que costava 69 milions d'euros (24 per a la intervenció del subsol, 35 per rehabilitar els pavellons i 10 per reurbanitzar els espais públics) i en el qual hi havia un gran vestíbul subterrani que unia els pavellons Alfons XII i Victòria Eugènia amb el MNAC. Comenta que es podria considerar un projecte faraònic des del punt de vista del plantejament — el 2017, el conseller de Cultura, Lluís Puig, ja va dir que «aquest macroprojecte és tan ambiciós que no ens el podem permetre»—, i el Govern no pot estar-hi d'acord, de manera que, en aquest cas, votaria en contra de la proposició.

Puntualitza, però, que sí que està a favor de treballar en relació amb la diversitat que abans comentava la regidora Parera: des del punt de vista esportiu (hi ha estructures esportives importantíssimes), ambiental (a Barcelona hi ha un problema greu de densitat i manca de fulla, de verd, i Montjuïc hi té un paper central) i cultural (s'hi apleguen moltíssimes entitats).

Posa de manifest que tot just s'ha publicat el Pla integral d'actuació del parc de Montjuïc, on hi ha les directrius fixades sobre aquest tema, un pla liderat pel Districte de Sants-Montjuïc i que té cinc idees bàsiques: un parc per al veïnat on es potenciï l'activitat comunitària; la muntanya com a gran pulmó verd de la ciutat; un parc accessible i amb una bona senyalètica; la inclusió, àmbit en què es preveu també millorar la seguretat, una queixa que hi ha també des del punt de vista dels equipaments culturals, i la governança. Explica que, en aquest sentit, s'ha creat una oficina administrativa (Oficina Montjuïc), amb un responsable en el Districte de Sants-Montjuïc, que està en contacte permanent amb totes les institucions culturals i d'altres tipus que hi ha allà (aquesta oficina a Montjuïc ja comença a funcionar com a mecanisme de coordinació). D'altra banda, les institucions culturals han impulsat una plataforma dinamitzadora de Montjuïc, amb totes les entitats culturals que treballen per plantejar tant les seves reivindicacions com actuacions conjuntes. El 28 de gener se'n va fer la primera reunió —el Govern hi va assistir— i properament se'n farà la segona, i l'objectiu és plantejar, al juny, un conjunt d'activitats formades per Fundació Joan Miró, Pavelló Mies van der Rohe, Museu d'Arqueologia, Mercat de les Flors, MNAC, CaixaForum i Lliure, que plantegin actuacions conjuntes amb el símbol de Montjuïc (les actuacions estan en marxa, en molt bona part). En darrer lloc, indica que si la proposició no planteja recuperar el projecte del 2013, sinó que posa de manifest la voluntat de treballar per reforçar i millorar Montjuïc, el Govern hi votarà a favor.

El Sr. RAMÍREZ agraeix els vots de tots els grups i aclareix que la intenció de la proposició no és recuperar el macroprojecte del 2013, sinó que s'elabori un informe sobre la possibilitat de posar en marxa el projecte cultural de «la Muntanya dels Museus» a Montjuïc. Entén que, a partir d'aquí, hi ha un debat sobre els usos de la muntanya i un altre sobre quin és el projecte cultural per a aquesta muntanya, que es poden treballar paral·lelament.

Subratlla que fomentar el debat sobre quin ha de ser el projecte museístic d'aquest àmbit, per desencallar-lo, no significa recuperar íntegrament el macroprojecte del 2013 —el Grup del PP tampoc no hi estava d'acord—, sinó, simplement, obrir el debat bàsicament amb els actors implicats.

D'altra banda, observa que ha de ser un projecte molt transversal, com ja s'ha comentat, atès que afecta la mobilitat, el medi ambient, l'accessibilitat i, fins i tot, la seguretat, i hi ha molts actors implicats (els veïns, la Fira, el MNAC i altres entitats).

El seu grup considera que s'ha de fer una taula per treballar quina ha de ser aquesta realitat cultural de Barcelona i de la muntanya de Montjuïc, amb tots els actors implicats, així com amb els grups municipals, per, com a mínim, desencallar el projecte i aconseguir la compatibilitat en la mixtura d'usos que pot tenir la muntanya de Montjuïc.

La Sra. SENDRA observa que ni la proposició parla de reproduir el gran projecte de museus ni el ponent ho ha explicat així, de manera que el seu grup ja havia entès que el que es proposa és posar fil a l'agulla a tota la formulació de Montjuïc, una muntanya que és natura, esport i cultura.

Afegeix que, si bé dins del projecte global de la muntanya cal veure quin paper té el MNAC com a epicentre, la muntanya no és només museus, sinó que té la força que

també hi ha arts escèniques (el Lliure, el Mercat, el Grec), arqueologia, patrimoni, jardins i esports i tot plegat requereix un impuls en la governança i en la comunicació, a l'estil dels projectes que hi ha a Berlín o Viena, amb espais multidisciplinaris que tenen una comunicació conjunta i una programació coordinada i que marquen, en l'imaginari dels ciutadans, un espai de molta força cultural.

Per acabar, manifesta l'opinió del seu grup que en aquesta peça la Fira ha de ser un actor, i que la cultura ha de poder vertebrar aquest eix que fa justament accessible l'espai, perquè Maria Cristina és el que aproxima cap al Paral·lel.

El Sr. MASCARELL observa que el fet que un projecte sigui desmesurat des del punt de vista arquitectònic no significa que ho sigui des del punt de vista del contingut d'aquesta arquitectura. En aquest sentit, recorda que, en general, ningú no va donar per bo el projecte del 2013 justament perquè era més costós del compte, però això no impedia que pogués tenir sentit des del punt de vista dels continguts.

Dit això, comenta que, per la intervenció que ha fet el Govern, entén que hi ha una renúncia sobre Montjuïc, no cultural, però sí museística. Per això, considera que caldria posar-hi l'accent (potser en properes propostes).

La Sra. BARCELÓ diu al Sr. Subirats que no ha contestat com està l'acord entre l'Ajuntament i la Fira per rehabilitar el Palau de Victòria Eugènia, i que el Govern municipal hauria de presentar el seu pla museístic per a la ciutat.

El Sr. SUBIRATS respon a la Sra. Barceló, sobre Victòria Eugènia, que ja hi ha una cessió feta al MNAC i falta que la Generalitat concreti en el pressupost la promesa que va fer la consellera de destinar 2 milions d'euros a la posada en marxa de l'equipament (fins i tot s'ha anunciat una exposició de Gaudí per al proper any). Afegeix que una part del pavelló ja està cedida i l'altra part la Fira no la donarà fins d'aquí a tres anys. Quant a la part d'Alfons XIII, indica que hi ha un problema greu amb el sostre, atès que és uralita.

A continuació, assenyala que la proposició parla de «la possibilitat de desenvolupar el projecte cultural i museístic» i que, per part del Govern, aquesta possibilitat no existeix, però, a partir d'aquesta conclusió, es podrà discutir què és possible fer. Des d'aquest punt de vista, el Govern accepta la proposta i es posarà a treballar per donar-hi compliment.

D'altra banda, insisteix que cal incorporar-hi tot allò relacionat amb el Pla integral de la muntanya de Montjuïc —es pot fer arribar als grups si no el coneixen—, l'oficina que s'ha creat específicament de Montjuïc i la plataforma dinamitzadora de Montjuïc, que respondria a la voluntat museística perquè articula no només els museus i consorcis que hi ha allà, de diverses disciplines, sinó també el conjunt d'entitats socials presents a l'espai.

El Sr. RAMÍREZ agraeix els vots favorables de tots els grups i confirma que l'esperit de la proposició era obrir el debat i discutir per treure del calaix de l'oblit una bona idea per incrementar l'oferta cultural i museística a la muntanya de Montjuïc.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

APROVADA

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

8. – (M1923/577) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar al Govern de la Generalitat a dotar el sistema educatiu d'un finançament suficient que garanteixi la gratuïtat de la plaça escolar als centres concertats i permeti prou recursos per atendre l'alumnat amb dificultats socioeconòmiques i necessitats específiques.

La Sra. PARERA pregunta si s'ha enviat el text definitiu de la proposició, que incorpora una esmena del Grup de Cs.

Comunica el canvi de redactat a la secretària en aquest moment.

El Sr. SUBIRATS llegeix el text que entén que és el definitiu.

La Sra. PARERA confirma que ho és i posa de manifest que el 2019 es va aprovar la Llei d'educació de Catalunya amb un amplíssim consens social, polític i de la comunitat educativa, en la qual van treballar patronals, federacions d'associacions de mares i pares, partits polítics i sindicats, però encara en resten moltes de les estipulacions per aplicar, i una d'elles és la millora del finançament de l'escola concertada per arribar a la gratuïtat real o a la dotació suficient perquè l'escola inclusiva sigui una realitat.

Recorda que el Pacte contra la segregació escolar a Catalunya va rebre el suport de totes les patronals de l'escola concertada i totes les federacions d'associacions de mares i pares. Tal com recull el Pacte, la principal causa de la segregació és que l'educació no està ben finançada (no ho està la pública i, encara menys, la concertada), i això actua com una barrera per a moltíssimes famílies, que no poden triar l'escola que volen. El projecte de decret que s'ha vist recentment que s'està debatent de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya pren com a punt de partida el Pacte, però ignora absolutament les necessitats de finançament de l'educació, així com el dret que tenen els pares a escollir per als seus fills el centre educatiu públic o concertat que respongui millor a les seves preferències.

El decret, aparentment, es regeix per dues premisses: que la planificació de l'Administració passa per davant del dret de les famílies a triar l'educació dels seus fills i filles, i que l'escola concertada és subsidiària de l'escola pública (menysté l'escola concertada fins al punt que sembla que sigui un model a extingir i que només s'hagi de tolerar mentre no hi hagi prou places públiques per escolaritzar tot l'alumnat).

Subratlla que, si bé el projecte de decret vol solucionar un problema real que tothom vol resoldre, no es pot consentir que sigui passant per davant d'un dret fonamental com és el dret dels pares a triar l'escola dels seus fills: en molts dels seus articles no respecta principis constitucionals ni de l'Estatut, va en contra de preceptes legals i interpreta les lleis contra el criteri jurisprudencial en els procediments de programació de llocs escolars, el règim d'admissió d'alumnes i la imposició d'un únic model d'organització escolar mixt. A més, és intervencionista perquè dona un caràcter merament anecdòtic a la participació efectiva de la comunitat educativa dels centres concertats en la programació dels llocs escolars, i s'atribueix competències i funcions de les titularitats dels centres concertats i dels directors dels centres públics. Indica que la mesura que més abast té és el canvi en la programació de l'oferta de llocs escolars: amb aquest decret es pretén que en la preinscripció només s'ofereixin els grups que l'Administració consideri necessaris per als infants de P3, primer de primària i primer d'ESO de la zona educativa o municipi, i, òbviament, els grups més prescindibles, segons el seu punt de vista, podrien ser els de la concertada, que no consideren complementària de la pública, com estableix la llei, i això podria implicar la pèrdua progressiva de grups concertats, que serien molt difícils de recuperar, també pel baix nivell de natalitat, que encara va a la baixa, malauradament. Davant d'això, el seu grup demana que s'apliquin mesures legislatives i econòmiques per garantir els concerts i la qualitat educativa, així com la sostenibilitat i la gratuïtat real de l'educació, tant de la pública com de la concertada, i que s'apliquin les mesures correctores que corresponguin per aconseguir la gratuïtat real, ja sigui a través d'un increment de la dotació dels mòduls de concert, desgravació de les aportacions realitzades, xecs escolars, beques menjador, etc. Afegeix que el finançament real que necessita l'escola per poder donar compliment al Pacte contra la segregació escolar està establert per llei.

La Sra. SENDRA comenta que el seu grup no ha rebut el missatge amb el text definitiu de la proposició, a la qual no donarà suport. Entén, però, que parla d'un tema que preocupa tothom, de manera que valdria la pena dedicar-hi un debat serè, potser fora de les comissions, i també és un tema que surt al Pacte, així com tot el treball que ha fet el síndic de greuges, i el Departament d'Educació hi està treballant.

Dit això, observa que, si bé és cert que hi ha un infrafinançament tant de la pública com de la concertada, a més de l'equitat de recursos cal garantir l'equitat de les famílies, que han de poder accedir als mateixos serveis educatius i tenir les mateixes oportunitats educatives, però aquesta equitat no queda garantida en la proposició tal com està plantejada.

Posa de manifest que actualment hi ha problemes d'equitat al conjunt del sistema; el funcionament que estan tenint algunes AFA en el sistema públic també fa que hi hagi desigualtats en el sistema públic, i si s'hi afegeix la concertada, les desigualtats augmenten encara més.

A parer seu, cal veure quin és el cost de la pública i de la privada i Educació haurà de fer un esforç d'inversió important per garantir el finançament de les places, però caldrà una mirada sobre tot el sistema. Afegeix que en l'Educació 360 no només es té present la part d'escolarització, sinó també tots els elements que s'impliquen en el sistema educatiu i en l'oferta escolar. Per això, cal una reflexió de fons sobre quant costen les places, quant costen a la família, quin accés tenen, amb quins serveis i què

representen les extraescolars, les excursions, el material, el menjador, etc., entre altres qüestions.

Entén que, a partir d'aquí, el servei públic ha de garantir que tots els alumnes tinguin, com a mínim, possibilitat de tenir accés al servei públic o possibilitat de tenir un accés equitatiu a un servei complementari mentre existeixi, però en aquest moment la concertada no és equitativa ni corresponsable en tot allò que és un fonament de la mirada pública, és a dir, la matrícula viva, la segregació, etcètera.

Conclou que cal tenir en compte tots els elements implicats, què representen i quina és la manera equitativa per a la família de distribuir els recursos.

La Sra. MUNTÉ manifesta la sorpresa del seu grup pel canvi en el redactat de la proposició, que abans feia referència a dotar el sistema d'un finançament suficient per garantir la gratuïtat de la plaça escolar als centres concertats i ara parla de garantir els concerts actuals, un canvi important.

Informa que el seu grup també va plantejar una esmena al grup proponent —no ha estat acceptada—, que demanava replantejar el sistema de finançament del Servei Català d'Educació, compost per centres públics i concertats, que interactuen i configuren allò que estableix la Llei d'educació de Catalunya, amb la voluntat de posar el focus en el problema fonamental del sistema educatiu: l'infrafinançament crònic, que afecta tant els centres de titularitat pública com els de titularitat privada.

Comenta que el sistema actual, si bé no és perfecte, és un sistema que suma i enriqueix, i assenyala que el síndic, en el Pacte contra la segregació, aplica rigor a la diagnosi quan diu que la segregació, especialment la segregació per motius econòmics, es produeix tant a la concertada com a la pública, i que per aconseguir la corresponsabilització de tots els centres és imprescindible abordar el problema de l'infrafinançament del sistema.

Posa de manifest que l'escola concertada fa molts anys que reivindica un estudi acurat i rigorós sobre el preu de la plaça a l'escola concertada i el finançament suficient per garantir-ne la gratuïtat. Alhora, el seu grup considera que cal invertir més en l'escola pública, ja que garantir un finançament adequat és l'única manera de garantir allò que tothom vol: l'equitat en l'educació i la gratuïtat en el servei per als uns i per als altres.

Conclou que l'esmena que proposava el seu grup només pretenia aixecar el focus i anar a l'arrel del problema, mentre que el redactat actual de la proposició parla de la garantia dels concerts actuals, una qüestió que es va debatre i sobre la qual es va votar en la sessió anterior, així com en el si del Parlament de Catalunya.

La Sra. BARCELÓ agraeix l'acceptació de l'esmena proposada pel seu grup, que sempre ha defensat que cal un pacte educatiu que miri cap a una generació i no cap a una legislatura.

Dit això, es mostra d'acord amb les dues representants del Govern de la Generalitat que cal una reflexió, i pregunta per què, si tothom coincideix que alguna cosa no funciona i que cal reflexionar, es prenen decisions sense haver fet aquesta reflexió.

D'altra banda, subratlla que a Barcelona no es garanteix la igualtat d'oportunitats en l'àmbit educatiu, que ha d'estar present des de la infància, perquè no hi ha suficients places d'escola bressol, i a l'educació obligatòria hi ha la mateixa situació.

Remarca també que el seu grup aposta per l'escola pública, com ha dit sempre, però és conscient que qui garanteix l'accés a l'educació tant a Barcelona com a la resta de Catalunya són les escoles concertades, de manera que no s'hi han de posar obstacles.

A continuació, assenyala que l'escola concertada està d'acord a assumir una part de l'alumnat procedent de contextos culturals i econòmics desfavorits, tal com estableix el decret del Govern de la Generalitat, però el problema és que no hi ha ni una partida pressupostària per saber el que cobrirà la Generalitat.

El seu grup entén que el decret vol canviar el model de preinscripció escolar actual, ja que el nombre de places concertades es determinarà abans de saber quantes famílies volen matricular els seus fills en aquests centres, la qual cosa retalla la llibertat dels pares per triar escola, quan realment no hi ha garantia de places públiques.

Quant a l'infrafinançament actual de l'escola concertada, posa de manifest que la Llei d'educació diu que l'Administració ha de finançar el cost total de la plaça de l'alumne quan està en un entorn vulnerable i les famílies tenen unes condicions econòmiques que no són positives. Per això, el seu grup considera que l'Administració pública (en aquest cas, la Generalitat) ha d'assegurar el recurs de les famílies vulnerables i no carregar el cost a qui no li correspon.

En darrer lloc, insisteix que no es poden posar més obstacles a l'escola concertada quan gràcies a aquesta es garanteix l'accés a l'educació, i vota a favor de la proposició.

El Sr. RAMÍREZ expressa el vot favorable del seu grup, que entén que la proposició vol enfortir i garantir els concerts educatius, i recorda que la Llei 12/2009, d'educació, estableix com a principis rectors del sistema educatiu l'equitat, la inclusió social i la cohesió social, juntament amb la llibertat d'elecció de centre per part de les famílies. Afegeix que, d'acord amb l'ordenament jurídic, aquests principis s'han de desplegar de manera equilibrada, i assenyala que el Pacte contra la segregació escolar, impulsat pel síndic de greuges, estableix que el dèficit del finançament del sistema educatiu, a més de ser inadequat per les garanties de qualitat que han de prestar aquests centres educatius sufragats amb fons públics, no contribueix a combatre la segregació escolar, sinó que l'accentua.

No entén que la Generalitat de Catalunya presenti un projecte de decret de programació de l'oferta educativa i de procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya que prengui com a punt de partida el Pacte contra la segregació escolar i, alhora, ataqüi els centres concertats vulnerant el dret dels pares a escollir el centre educatiu per als seus fills, com tampoc no entén que des del 2016 la Generalitat no hagi destinat ni una sola partida pressupostària als alumnes amb necessitats educatives especials.

Recorda que a la sessió anterior de la Comissió el seu grup va presentar una proposició —no es va aprovar— per instar la Generalitat a mantenir els concerts educatius, ja que entén que la regulació arbitrària d'aquests concerts, tal com la formula el projecte de decret, no és més que un atac a l'escola concertada.

El seu grup considera que la pluralitat d'escoles públiques, concertades i privades és el que constitueix l'èxit del model educatiu de l'escola catalana, i defensa un model educatiu que es basi en aquesta pluralitat, així com en la llibertat d'ensenyament, un model educatiu que permeti a les famílies exercir el dret a escollir el model educatiu que volen per als seus fills i que estigui d'acord amb els seus valors i principis. Per

això, donarà suport a la proposició, que entén que va en la línia de garantir els concerts educatius i aquestes places que han de ser gratuïtes.

Subratlla que els pares són els veritables responsables de l'educació dels seus fills, de manera que no es pot condicionar la seva llibertat d'elecció de centre a la ideologia o el dogmatisme. D'altra banda, remarca que el dret d'elecció s'ha de poder exercir en condicions d'igualtat, sense discriminacions per motius socials o econòmics, i sense posar en perill les plantilles de centres concertats, alhora que es prestigia l'educació pública, que ha de ser equitativa, inclusiva i evitar el fracàs escolar.

Per acabar, observa que, tot i que la llei recull el principi de gratuïtat de l'escola concertada, hi ha dificultats per donar-hi compliment, en part perquè cal assegurar els concerts que la Generalitat vol asfixiar.

La Sra. TRUÑO manifesta el compromís del Govern amb el Pacte contra la segregació, i indica que també està a favor del projecte de decret que se n'ha derivat, una eina imprescindible per fer possible la concreció d'aquest pacte polític de gran consens (cal desplegar-ne tots els detalls per fer efectiva la solució al problema estructural del sistema que agreuja les desigualtats educatives).

Entén que tots els grups coincideixen que cal revertir la desinversió i millorar el finançament del Servei d'Educació de Catalunya, tant dels centres públics com dels centres privats sostinguts amb fons públics. Observa que el Pacte vol que aquest finançament permeti avançar en la gratuïtat de l'ensenyament i discriminar positivament els centres i els infants de famílies socialment més desfavorides. Entén que és aquí on hi ha grans diferències: el Pacte i el decret recullen moltes actuacions que són clau per reajustar el sistema, per exemple, amb la programació de l'oferta, una palanca de canvi important per evitar les situacions de sobreoferta actuals, que es concentren molt en la concertada. En el cas de Barcelona, a Sarrià - Sant Gervasi es concentra enormement l'escola concertada, i moltes famílies amb més capacitat econòmica d'altres districtes s'hi desplacen en lloc d'optar per les escoles de proximitat dels seus barris, un desajust que agreuja les dinàmiques de segregació escolar al conjunt de la ciutat.

D'altra banda, posa de manifest que la corresponsabilitat entre els centres públics i els concertats continua sent un repte: segons les darreres dades de la implantació del Pla contra la segregació a Barcelona, als centres públics encara hi ha tres vegades més alumnat en situació de vulnerabilitat social detectat per part dels Serveis Socials municipals que als concertats. Observa que el finançament ha d'anar en relació amb la quantitat d'alumnat amb necessitats educatives que atén cada centre, i encara hi ha molt marge per a la corresponsabilitat.

Conclou que el Govern comparteix la preocupació per millorar el finançament educatiu globalment, però amb el criteri clar de prioritzar els centres amb més alumnat, de manera que no comparteix el plantejament de la proposició.

La Sra. PARERA manifesta sorpresa pel vot del Govern, ja que està dient que no a garantir els concerts actuals dels centres educatius concertats, que és una obligació legal, i a assegurar els recursos necessaris per atendre l'alumnat amb dificultats socioeconòmiques i necessitats específiques, que és una obligació legal i moral. Per tant, està rebutjant dues coses que són d'obligat compliment per llei.

Subratlla que el Govern no vol debatre sobre el finançament ni sobre el Pacte contra la segregació, sinó que vol canviar el model, i ho fa d'una manera sibil·lina, a través de decrets lleis com el que s'està debatent; a través del Ministeri d'Hisenda, amenaçant els pares de la concertada que hauran de tributar pel que donen a les fundacions, i a través d'un infrafinançament sistemàtic de les concertades.

Per acabar, diu que lamenta molt que la proposició no s'aprovi.

La Sra. SENDRA puntualitza que el que s'està debatent és el nivell d'infrafinançament de la plaça d'escolarització pública i privada.

La Sra. MUNTÉ diu que el seu grup està a favor del sistema català d'educació i que no analitzar la causa del seu infrafinançament és com fer-se trampes al solitari.

Dit això, indica que el seu grup, a qui satisfieia més el redactat inicial de la proposició, s'hi absté.

Votació favorable de Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi, desfavorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya i Esquerra Republicana i **l'abstenció de Junts per Catalunya.**

REBUTJADA amb el redactat següent:

(M1923/577) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar al Govern **de la Generalitat a dotar el sistema educatiu d'un finançament suficient que garanteixi els concerts actuals dels centres educatius concertats i asseguri els recursos per atendre l'alumnat amb dificultats socioeconòmiques i necessitats específiques.**

c) Precs

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

9. – (M1923/564) Que es constitueixi una taula local de prevenció de la Mutilació Genital Femenina (MGF) als districtes o barris amb presència de població amb factors de risc, de forma coordinada amb el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, i que s'incorporin tallers de noves masculinitats i formació a homes provinents de les comunitats practicants perquè esdevinguin agents de salut comunitaris per a la prevenció i eradicació de la MGF.

La Sra. ALAMANY posa de manifest que l'ablació o mutilació genital femenina, que en nom de la cultura i de la tradició atempta contra la integritat física, es porta a terme en algunes ètnies o comunitats, majoritàriament subsaharianes, amb el consentiment de la mateixa família i genera complicacions físiques, psicològiques i sexuals en les dones i les nenes fins al punt que hi ha dones que prefereixen posar fi a la seva vida abans que suportar que el mal físic i psicològic les persegueixi tota la vida.

Assenyala que la mutilació genital femenina és un delictes tant a Catalunya, on hi ha 18.000 víctimes, com a molts dels països d'origen de les persones que la practiquen i on encara està estès aquest costum. Concreta que a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del

dret de les dones a erradicar la violència masclista, ja es defineix la mutilació genital femenina a l'article 5, sobre els àmbits de violències masclistes.

A continuació, expressa el convenciment del seu grup que per combatre aquesta pràctica és imprescindible el treball amb la comunitat, a partir de la formació, la informació i la sensibilització, fonamentals per combatre sobretot els perjudicis que provoca en la salut, i la via judicial és el darrer esglaió del procés i només s'utilitza en els casos en què les intervencions dels agents implicats no hagin aconseguit les garanties necessàries: les administracions públiques han de vetllar per l'abordatge preventiu de la mutilació genital femenina i sempre és millor que una família abandoni la pràctica per convenciment propi que no pas per imposició legal.

Dit això, recorda que la declaració institucional aprovada en el passat ple instava l'Ajuntament a promoure, des dels serveis públics de la ciutat, el desenvolupament d'activitats preventives i educatives dirigides a famílies procedents de països amb risc de pràctiques de mutilació genital femenina. Ara, el seu grup demana que als barris on es detecta població amb factors de risc d'aquesta pràctica es creïn taules locals de prevenció de la mutilació genital femenina, espais de treball interdisciplinari en què es coordinen els diferents professionals dels serveis públics que pels seus àmbits d'acció estan en contacte directe amb població susceptible de ser practicant d'ablació a la ciutat.

En darrer lloc, explica que l'objectiu d'aquestes taules ha de ser facilitar la prevenció i la detecció precoç de situacions de risc i establir un protocol d'actuacions a escala local que inclogui el seguiment de casos concrets i mesures a emprendre des de la primera sospita, i comenta que a Barcelona només hi ha una taula local per a la prevenció de la mutilació genital femenina, a Ciutat Meridiana, i se n'està impulsant una altra al Gòtic Nord.

La Sra. TARAFA indica que assumirà ella les respostes que faria la Sra. Pérez i comenta que es va decidir tractar aquest tema en el marc del Circuit Barcelona contra la Violència Masclista, on hi ha els serveis i les institucions de tota la ciutat.

Dit això, exposa que l'últim any del mandat anterior es va fer una diagnosi i es va decidir que s'activaria una taula o un grup de treball allà on es requeria de manera més important, que va ser a Ciutat Meridiana, on treballen conjuntament professionals de la salut, serveis socials i entitats.

El Govern entén que cal continuar treballant aquest tema des del Circuit Barcelona contra la Violència Masclista, no pas generant taules a tots els barris o a tots els districtes, de manera que no accepta el prec. Es compromet, però, a avaluar si en calen més enllà de Ciutat Meridiana, i, en cas afirmatiu, a crear-les.

A continuació, informa que l'any passat es van detectar onze casos a tot Catalunya —el circuit de detecció de casos i la taula de Ciutat Meridiana funcionen bé— i no s'ha rebut cap demanda generalitzada per ubicar-les en altres barris i districtes. D'altra banda, a les taules de salut, on es treballa la salut sexual i reproductiva, també es para atenció a aquest tema per treballar-hi.

NO ACCEPTAT

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

10. – (M1923/574) Que el govern publiqui en un termini màxim de tres mesos la llista de parcs infantils de la ciutat de Barcelona, que són accessibles a la pàgina de l'Institut de persones amb discapacitat, tot especificant el nivell d'accessibilitat, per tal que les famílies puguin consultar i decidir l'opció que els va millor pels seus infants.

(Punt tractat juntament amb el punt 2.)

ACCEPTAT amb el redactat següent:

(M1923/574) Que el govern publiqui abans de l'inici de curs la llista de parcs infantils de la ciutat de Barcelona, que són accessibles a la pàgina de l'Institut de persones amb discapacitat, tot especificant el nivell d'accessibilitat, per tal que les famílies puguin consultar i decidir l'opció que els va millor pels seus infants.

11. – (M1923/555) Que el govern municipal de l'Ajuntament de Barcelona presenti, en un termini màxim de tres mesos, un informe a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports on es detalli l'estat actual dels Camps de Futbol Municipals, els desperfectes o deficiències en matèria de manteniment existents, així com, una calendarització de les accions que es pensen desenvolupar a nivell municipal per corregir aquests desperfectes i/o deficiències.

La Sra. VILA posa de manifest que el futbol és l'esport col·lectiu i de base més practicat a Barcelona i que aquesta temporada hi ha 168 clubs de futbol i de futbol sala a la ciutat, als quals se sumen totes les escoles i instituts que a través del Consell de l'Esport practiquen el futbol 7 o el futbol sala. Aquest ús intensiu, tot i ser molt positiu, té una cara negativa: el deteriorament dels camps de futbol municipals, sovint envellits, dificulta el desenvolupament de l'activitat esportiva. A més, molts dels costos de manteniment, etc. són un extra molt excessiu per a molts dels gestors. Exposa el cas del camp de la Trinitat Vella, en què un clot important va provocar que s'hagués de suspendre un partit, que hi hagués lesions i que, a més, se sancionés el Club de la Trinitat Vella —ja s'ha arreglat—, i la manca de funcionament de deu focus també ha provocat la suspensió d'un altre partit, que potser també dona lloc a una altra sanció.

Tot seguit, afirma que aquest no és un fet aïllat, sinó que també hi ha problemes al CEM del Guinardó (problema a la gespa), al camp del Carmel (irregularitats del terreny i problemes de drenatge), al Narcís Sala (estat dels banys, les graderies i la gespa), al Nou Sardenya i al Camp de l'Àliga (estat de la gespa i il·luminació), al Turó de la Peira (vestidor), al camp de la Guineueta (irregularitats en el terreny de joc) i al camp de la Barceloneta (murs exteriors i altres elements del camp), entre d'altres. Davant d'aquesta situació, el seu grup presenta aquest prec, que enuncia.

El Sr. ESCUDÉ comenta que el que planteja la regidora és un debat molt més profund, sobre quina ha de ser la governança dels camps de futbol, i indica que, a parer seu, no té cap sentit que els districtes, amb molta feina i pocs recursos, s'hagin de fer càrrec de la llum o del sot d'un camp de futbol.

Dit això, observa que no és que els camps de futbol estiguin envellits, sinó que, com qualsevol instal·lació, quan passen uns anys, s'han de renovar (la gespa, als vuit anys).

D'altra banda, afirma que quan cal fer una intervenció en un vestidor, es fa (el del Turó de la Peira ja està arreglat).

A continuació, agraeix el prec, que el Govern accepta, i informa que el mandat passat el Districte de Sant Andreu va invertir molts diners (200.000 euros) en el camp de futbol de la Trinitat Vella. Observa que si el gran manteniment anés al compte d'exploració de l'entitat gestora seria inassumible, i afegeix que s'inverteix molt en tots els camps de futbol.

Per acabar, assenyala que es recolliran, territori per territori (l'IBE no en té les competències), dades sobre l'estat de cada camp de futbol, més enllà de l'estat de la gespa (d'això s'encarrega l'IBE i es té absolutament controlat).

La Sra. VILA agraeix l'acceptació del prec i que el Govern d'alguna manera es corresponsabilitzi d'això i tingui la visió que realment hi ha una necessitat, que segurament va més enllà de qui fa la inversió, qui ho gestiona i qui ho planifica.

D'altra banda, expressa la disponibilitat del seu grup per participar en aquest debat i per anar fent seguiment de les necessitats dels clubs de futbol de la ciutat que juguen en espais municipals i, per tant, responsabilitat de l'Ajuntament de Barcelona.

El Sr. ESCUDÉ informa que el mandat passat es van invertir prop de 8 milions d'euros dels districtes i de l'Institut Barcelona Esports en el manteniment dels camps de futbol: hi ha molta inversió i aquesta és progressiva, perquè cada mandat s'hi ha d'entrar, estudiar i veure amb profunditat sobretot la part més important, que és la gespa, on juguen a futbol els nens i les nenes i el jovent.

ACCEPTAT amb el redactat següent:

(M1923/555) **Que el govern municipal de l'Ajuntament de Barcelona presenti un informe a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports on es detalli l'estat actual dels Camps de Futbol Municipals, els desperfectes o deficiències en matèria de manteniment existents, així com, una calendarització de les accions que es pensen desenvolupar a nivell municipal per corregir aquests desperfectes i/o deficiències.**

Del Grup Municipal Ciutadans:

12. – (M1923/554) Instar al govern municipal a presentar en el termini de 3 mesos un pla de rehabilitació dels espais i equipaments culturals que estan deteriorats o infrautilitzats a la ciutat de Barcelona.

La Sra. BARCELÓ formula el prec, comenta que el pla s'hauria de presentar amb data d'inici i de finalització i pressupost de cada actuació, i posa com a exemple d'espais i equipaments culturals deteriorats o infrautilitzats la plaça dels Campions, homenatge als medallistes de Barcelona 92; el Palau Desvallés, del Laberint d'Horta; l'Hivernacle; l'Umbracle; la Torre de Fang, al Clot, i la Casa de la Premsa, amb un estudi fet, però sense projecte de rehabilitació.

D'altra banda, pregunta si a l'acord que s'ha anunciat de la renovació del conveni entre el Govern de l'Estat i l'Ajuntament de Barcelona, que reconeix la ciutat com a

capital cultural i científica, hi haurà alguna partida pressupostària per rehabilitar aquests espais.

El Sr. SUBIRATS explica que la rehabilitació d'espais i d'equipaments culturals deteriorats o infrautilitzats té una lògica de mandat i depèn de l'estructura d'inversió pressupostària prevista: ara s'està elaborant el PIM i les previsions indiquen que hi ha una quantitat notable de diners destinada a aquesta qüestió (270 milions d'euros), a la qual caldria afegir, quan estiguin aprovats, la part dels pressupostos de la Diputació que arriba a la ciutat per a aquestes qüestions. Afegeix que en el cas de la Generalitat s'està pendent de pressupost i en el cas de l'Estat hi ha un acord bàsic i es preveu que hi hagi una reunió amb el ministre de Cultura la primera quinzena de març per concretar.

Dit això, indica que el prec s'accepta en espera de concretar molt més algunes qüestions.

La Sra. BARCELÓ agraeix l'acceptació del prec i observa que, atès que de vegades hi ha la voluntat i se signen acords però després no es compleixen, és important que es concreti quines actuacions es faran, en quin ordre, quan començaran i acabaran i amb quin pressupost. Subratlla que, quan no hi ha concreció, és difícil que les coses es facin.

El Sr. SUBIRATS comenta que la llista d'equipaments susceptibles de ser rehabilitats o reestructurats és enorme i que, si s'atenguessin les demandes dels districtes i dels diferents actors, es triplicaria el pressupost disponible, de manera que cal establir prioritats, i en la definició que s'està avançant del PIM hi haurà l'escalat que es demana de temps i prioritats. Entén, però, que l'oposició considerarà que hi ha altres temes que haurien d'haver estat prioritaris, i observa que la funció de l'oposició és demanar comptes al Govern i exigir que es compleixin les coses que cal fer.

ACCEPTAT

Del Grup Municipal Partit Popular:

13. – (M1923/558) Que el Govern Municipal implementi les actuacions necessàries per tal d'augmentar en 100 el nombre de places de Housing First en la lluita contra el sensellarisme, per als anys 2020 i 2021.

El Sr. RAMÍREZ formula el prec i recorda que al febrer del 2019 el seu grup va preguntar al Govern municipal quants habitatges del model de *housing first*, un recurs que permet donar sortida i estabilitat a persones que estan dormint al carrer de manera cronificada i que cal garantir —igual que la higiene personal de les persones que dormen al carrer—, havia incorporat durant els anys 2017 i 2018, i la resposta va ser que el 2017 s'havien posat a disposició 65 habitatges, que el 2018 n'hi havia 68 i que el 2019 se n'incorporarien 24, de manera que en finalitzar el 2019 n'hi hauria 92. Posa de manifest que el Pla de lluita contra el sensellarisme presentat pel Govern municipal preveia per al 2020 un total de 150 habitatges amb aquesta modalitat i, si bé el seu grup reconeix el treball intens que duu a terme l'Ajuntament per donar

resposta a les persones sense llar o en risc de vulneració, entén que cal posar l'accent en moltes actuacions que encara falten i que són necessàries.

Recorda també que el 2016 el seu grup va demanar la creació de 50 places en aquesta modalitat, i comenta que, a parer seu, la petició d'ara de 100 places és raonable, ja que el Pla de lluita contra el sensellarisme del Govern municipal en preveia 150 fins al 2020 i actualment només n'hi ha 92.

La Sra. FUERTES agraeix el reconeixement de la tasca que es fa en relació amb el sensellarisme, fenomen que porta moltes persones a viure en una situació molt difícil que preocupa i ocupa el Govern, però indica que el prec no s'accepta —n'ha parlat amb el grup que el presenta—, no per la demanda d'augment de places —s'està fent segmentant fins i tot la mirada, introduint-hi la perspectiva de gènere de manera decidida i implementant recursos adreçats a persones joves, per exemple—, sinó per la demanda específica del model de *housing first*.

Explica que, en aquest moment, el Govern està compromès a augmentar les places de *housing led*, una modalitat d'allotjament com la dels apartaments del carrer Tànger, que permet donar resposta de manera més eficient a més persones, en part perquè el contracte que es va fer el 2015 de *housing first* barreja suport social, gestió d'habitatge i captació d'habitatge al mercat ordinari (tothom coneix les dificultats que tenen tant l'Ajuntament com les entitats per captar aquest tipus d'habitatge). Afirmar que mantenir la mirada exclusivament en el model de *housing first* no és eficient, sostenible ni possible.

Per acabar, assegura que es continuaran augmentant les places i es continuarà diversificant, però també se centrarà l'atenció en les causes del fenomen —al qual es molt difícil posar fi— i, per tant, en un marc normatiu amb les bombolles immobiliàries i en la baixa qualitat de l'ocupació.

El Sr. RAMÍREZ agraeix la disponibilitat per part de la comissionada i del Govern municipal, amb qui el seu grup ha comentat el prec, però lamenta que aquest no s'accepti, ja que entén que la modalitat de *housing first* va més adreçada a donar resposta a aquelles persones que tenen un problema cronificat, no temporal, mentre que el *housing led* és una modalitat d'allotjament temporal que no dona solució a aquestes persones.

D'altra banda, observa que el govern s'està fent una autoesmena, ja que el Pla de lluita contra el sensellarisme a Barcelona preveia 150 habitatges el 2020 i no s'assoliran. Lamenta que no es treballi en aquesta línia de treball.

La Sra. FUERTES observa que el Govern, que voldria acceptar el prec, en no fer-ho està fent un exercici d'honestedat, perquè no serà possible aprovar-ho amb la modalitat de *housing first*, en què es barregen qüestions de gestió, suport social i habitatge que fan que aquest model ara mateix no sigui viable per comprometre's a aquest nombre de places.

NO ACCEPTAT

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

14. – (M1923/573) Que l’Ajuntament decideixi la conservació de la Capella del Col·legi Immaculada Concepció de Barcelona ubicat al carrer València 252 i el seu ús com a equipament, i que obri un procés participatiu dels veïns per decidir el tipus d’equipament.

La Sra. PARERA comenta que, si bé és una bona notícia que un centre educatiu concertat esdevingui públic —cosa que no havia passat mai—, perquè s’amplia l’oferta escolar, sobta la decisió del Consorci d’Educació de demolar la capella que hi havia al col·legi, que era religiós, i convertir-la en un gimnàs, una notícia que ha generat bastanta polèmica.

Subratlla que la capella, que té 150 anys i és molt bonica, forma part del conjunt patrimonial de l’Eixample —entén que val la pena no destruir el patrimoni propi— i posa de manifest que els veïns s’han mobilitzat per salvar la capella.

En aquest context, el seu grup presenta aquest prec, que enuncia.

La Sra. TRUÑÓ explica que el conveni signat entre el titular del centre (les Missioneres de la Immaculada Concepció) i el Consorci d’Educació, al qual hi ha el traspàs de l’activitat del centre, no implica l’adquisició de l’edifici ni de la capella, sinó un lloguer de l’edifici, i en cap cas no es preveu l’enderrocament de la capella, que ha de ser un espai inclòs en els usos educatius perquè forma part de l’equipament.

Comenta que al conveni hi ha plantejaments inicials sobre els usos de la capella, però cal acabar de concretar-los —no estan decidits— en el marc de l’ajust del projecte educatiu que tindrà lloc a partir del setembre, quan formi part de l’oferta pública.

Per acabar, insisteix que no hi ha cap enderrocament previst i que seran sempre usos educatius, tal com s’ha acordat entre el Consorci d’Educació i el titular del centre, que continua sent el titular patrimonial de l’edifici.

La Sra. PARERA entén que es desestima l’opció del gimnàs, cosa que celebra, atès que si la capella es convertís en gimnàs, se’n podria mantenir l’estructura, però no el patrimoni.

D’altra banda, diu que el seu grup farà seguiment del cas per veure finalment quin ús se li dona, i observa que quan els veïns es mobilitzen és per alguna cosa.

La Sra. TRUÑÓ respon que a partir del curs vinent es veurà com es van concretant els projectes que han d’anar creixent i adequant-se a diferents espais de l’equipament, que esperen que es facin amb el màxim consens en el marc del consell escolar del centre i d’acord amb la comunitat educativa del centre, així com trobant les solucions més adequades i més respectuoses amb el patrimoni.

NO ACCEPTAT

d) Preguntes

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

15. – (M1923/567) De quins protocols disposa l’Ajuntament per prevenir que les entitats d’educació en el lleure es quedin sense local i que, en cas de quedar-s’hi, puguin ser

reallotjades en algun altre espai?

El Sr. ZANARTU formula la pregunta, senzilla i complexa alhora, referida a un tema sobre el qual és important que tothom es conscienciï i que és una de les riqueses més grans de la ciutat: la força de l'educació en el lleure. Subratlla que aquesta, juntament amb les escoles, les famílies i l'entorn, és un dels actors educatius que influeix en el desenvolupament, la socialització i l'educació d'infants i joves, però pateix un problema bastant estès dins del sector: molts agrupaments i caus, tant laics com religiosos, s'estan quedant sense espais.

Explica que molts d'aquests agrupaments estan en locals amb cessions d'ús verbals, no escrites, alguns a parròquies o a escoles, i això, tot i que aquests agrupaments sempre viuen molt en el dia a dia per l'escassetat de recursos que tenen, provoca una inseguretat que fa que no es pugui desenvolupar la tasca educativa en les millors condicions.

D'altra banda, comenta que sovint els districtes quan en són coneixedors actuen d'una manera o d'una altra realitzant més o menys acompanyament, però aquestes actuacions depenen molt de la discrecionalitat de cada casuística, de cada regidor o regidora o conseller o consellera, el personal tècnic, etc.

La Sra. TRUÑO indica que respondrà en nom de la regidora Mari-Klose, titular de les polítiques de joventut, i comenta que el Govern comparteix el plantejament de fons de la pregunta respecte de la importància de cuidar caus i esplais. Per això, l'Ajuntament, atès el degoteig de mobilitats forçades de centres d'esplais i caus, en l'anterior mandat (concretament, al maig del 2018) va posar en marxa la mesura de govern per garantir i millorar la incidència de l'associacionisme educatiu de base comunitària amb diferents línies de suport i especificant un protocol d'urgència i seguiment per a les entitats en risc de perdre el local amb l'objectiu d'oferir una resposta molt més eficaç i coordinada, per evitar aquest impacte negatiu i la incertesa per una possible pèrdua de local.

Explica que el protocol es basa en les idees de prioritzar la prevenció per sobre de l'emergència o de la resposta reactiva, identificant les situacions, per tant, com més aviat millor, i la comunicació fluïda entre tots els agents implicats (entitats de base, les cinc federacions d'entitats de lleure que estan organitzades en el marc de la taula d'entitats educatives del Consell de la Joventut de Barcelona, i amb un paper importantíssim dels districtes) per a la recerca d'alternatives concretes per a cada cas, amb el lideratge del Departament de Joventut i amb la complicitat del Consorci d'Educació, ja que moltes de les solucions que s'estan trobant són d'usos de centres educatius públics.

Afegeix que per tal de trobar totes aquestes alternatives hi ha la possibilitat d'escoles públiques o equipaments públics de proximitat i aquest és el plantejament que posa en marxa l'Ajuntament, però reforçant en tot moment el seguiment en els espais estables de relació.

En darrer lloc, informa que de les 138 associacions d'educació en el lleure de la ciutat, 32 han manifestat que tenen problemes amb la situació del seu local, se n'ha fet seguiment i s'han trobat solucions per a una vintena dels casos.

El Sr. ZANARTU agraeix la resposta i manifesta la disponibilitat del seu grup per treballar al costat del moviment associatiu i amb l'Ajuntament perquè aquestes situacions no arribin a produir-se. D'altra banda, observa que, encara que 20 agrupacions de 32 hagin trobat local, hi continua havent una situació de precarietat, i sovint les alternatives que s'ofereixen no són les òptimes, malauradament.

ES DONA PER TRACTADA

Del Grup Municipal Ciutadans:

16. – (M1923/553) Quins van ser els criteris per escollir als autors dels informes sobre la futura presència del Hermitage a la ciutat de Barcelona i quin és el cost econòmic d'aquests?

La Sra. BARCELÓ posa de manifest que el Govern municipal va encarregar informes externs per justificar la seva decisió respecte de la ubicació de l'Hermitage a la ciutat (va dir que la ubicació a la Nova Bocana del port no era adequada), i el seu grup vol saber quins van ser els criteris per escollir els autors dels informes i quin en va ser el cost econòmic.

Tot seguit, observa que ja van preguntar per aquest cost a la reunió prèvia a la seva roda de premsa i al Plenari. Espera que avui sí que els contestin.

El Sr. SUBIRATS contesta que el cost econòmic va ser de 42.774 euros, IVA inclòs.

La Sra. BARCELÓ manifesta sorpresa pel fet que el Govern, després de vuit anys sense que es conegui la ubicació de l'Hermitage, s'hagi gastat 42.000 euros de tots els veïns i veïnes de la ciutat per dir que la ubicació que es proposava no era l'adequada i, per tant, per justificar la seva ideologia en contra de la instal·lació de l'Hermitage a Barcelona (ahir l'alcaldessa també deixava ben clar que no l'interessa el projecte), i diu al Sr. Subirats que només ha donat resposta a una de les dues preguntes.

Concreta que no ha informat sobre els criteris de selecció dels autors i subratlla que s'han gastat a dit, sense cap concurs, 42.000 euros, uns diners que es podrien haver estalviat, ja que a l'Ajuntament hi ha funcionaris capacitats per fer molt bons informes, de manera que són diners llençats.

D'altra banda, assenyala que un dels informes, que és un informe de part, té la conclusió al títol («Barcelona no necessita l'Hermitage») i qualifica de molt trist i lamentable que no s'aprofiti l'oportunitat de tenir un equipament tan important com l'Hermitage a Barcelona, que s'hagin malgastat diners públics i que la resposta s'hagi facilitat després d'haver fet tres preguntes.

El Sr. SUBIRATS observa que si únicament haguessin fet informes interns de l'Ajuntament se'ls hauria dit que s'havien encarregat a tècnics dependents dels regidors informes que ja tenien un resultat clar, i subratlla que tots els informes es van encarregar a persones de solvència contrastada. Especifica que es va considerar absolutament pertinent encarregar un informe a Eurecat, a Xavier Cubeles, una persona de reconegut prestigi en el camp de les polítiques culturals i econòmiques; un estudi sobre el projecte cultural al Sr. Ramoneda, amb una llarguíssima tradició en

temes de gestió cultural —sovint, com en periodisme, es posa la conclusió de l'estudi a l'inici, simplement per avançar la conclusió; no creu que sigui un problema, i el Sr. Ramoneda va parlar amb responsables de la Fundació Miró, del MNAC i del CCCB per contrastar les seves opinions, que van incorporar-se també a l'informe corresponent—; un estudi a Maria Rubert de Ventós i Àlex Giménez, catedràtica d'Urbanisme de la UPC i professor de la UPC que han fet desenes de treballs sobre litorals, mobilitat, emplaçament i estructura urbanística, i un estudi sobre mobilitat a Ole Thorson i a l'empresa Intra, el referent màxim que hi ha a la ciutat sobre temes de mobilitat.

Entén que la solvència contrastada d'aquests autors implica que el que es va voler és incorporar valor afegit a una decisió que no estava en absolut presa i sobre la qual es va remarcar al Plenari que no només hi havia un problema sobre la vàlua cultural del projecte, sinó també, i sobretot, sobre l'emplaçament i la relació d'aquest emplaçament amb el conjunt de la ciutat.

ES DONA PER TRACTADA

Del Grup Municipal Partit Popular:

17. – (M1923/559) Qui és el capteniment del govern municipal respecte a la ubicació definitiva de l'escola Entença?

El Sr. RAMÍREZ formula la pregunta i recorda que a la sessió del març del 2019 de la Comissió, el seu grup va presentar un prec per instar el Govern que abans que acabés el mandat determinés quina seria la ubicació definitiva de l'escola. Aleshores el Govern va dir que des del principi s'havia tingut una ubicació clarament provisional a l'espai Escola Industrial i que durant tot el mandat s'havia treballat per tenir una ubicació definitiva a l'Esquerra de l'Eixample. Fins i tot les escoles i les famílies van treballar en la hipòtesi del terreny de l'Hospital Clínic (Provença amb Casanova), però un informe que es va presentar al febrer-març va indicar que no era recomanable, per un principi de precaució, que la ubicació provisional esdevingués definitiva, ja que hi podia haver un impacte de radiacions per la proximitat de la subestació elèctrica. Observa que, si bé el Govern municipal en diverses ocasions va manifestar a les famílies el seu clar compromís de tenir una ubicació definitiva abans d'acabar el mandat 2015-2019, aquest compromís no s'ha consolidat.

La Sra. TRUÑÓ informa que aquest dijous, dia 20, hi ha convocada la reunió amb l'equip directiu i l'associació de famílies d'alumnat de l'escola Entença per comunicar formalment la ubicació definitiva de l'escola. Com que l'Ajuntament es va comprometre a comunicar-la a ells en primera instància, en lloc d'avançar aquesta informació ara públicament, es facilitarà als grups per escrit el mateix dijous a la tarda. D'altra banda, explica que estan avançant els treballs per a la ubicació provisional segona per tal que el proper curs l'escola Entença comenci al recinte de La Model.

El Sr. RAMÍREZ demana que a part de la ubicació definitiva, es faciliti el calendari d'aquesta ubicació, ja que és el cinquè curs que els alumnes d'aquesta escola inicien en barracons, malgrat el compromís manifestat a les famílies al juliol del 2018 i al

setembre i al desembre del mateix any, així com el 28 de gener i el 7 de març del 2019, de trobar la ubicació definitiva abans que acabés el mandat.

Espera que dijous realment es confirmi aquesta ubicació i se n'especifiqui el calendari perquè aquests alumnes puguin començar per fi el curs escolar sense estar a barracons.

ES DONA PER TRACTADA

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

18. – (M1923/575) Quins projectes de construcció d'habitatges seguint el model de promoció delegada -en la qual s'adjudica a una empresa privada la promoció i construcció de pisos de lloguer assequibles- a solars municipals es té previst dur a terme en el decurs del mandat? I amb quin calendari?

La Sra. PARERA formula la pregunta.

La Sra. MARTÍN agraeix la pregunta i posa de manifest que, com han comentat diverses vegades, una de les prioritats del Govern és ampliar el parc d'habitatge assequible a la ciutat i per això fan servir diferents estratègies.

Concreta que, d'una banda, s'impulsa la promoció, i el 80% dels milers d'habitatges que s'estan impulsant seran de lloguer, una dedicació de recursos públics sense precedents a la ciutat —fer habitatge de lloguer és molt més car que fer-lo de venda—, on durant dècades bàsicament s'han venut solars públics i s'hi han fet pisos de venda, amb la qual cosa es perdien del parc, mentre que ara s'està generant un parc que majoritàriament es quedarà a la ciutat i no es perdrà.

D'altra banda, més enllà de la promoció, el parc s'amplia captant habitatge del mercat privat, comprant habitatge per tanteig i retracte.

Informa que en aquests moments hi ha 65 promocions en diferents fases que equivalen a uns 4.500 habitatges i allotjaments que donaran servei a 8.700 persones aproximadament entre promoció directa (la que es fa directament des de l'IMHAB) i promoció delegada (treball amb tercers per tal que promoguin i gestionin habitatge assequible de lloguer), que representa un 26% de les 65 promocions (uns 1.141 habitatges).

A continuació, manifesta la convicció de la Regidoria d'Habitatge que per ampliar el parc d'habitatge públic de la ciutat és imprescindible comptar amb la col·laboració dels operadors privats, uns operadors que han de ser diversos, i comenta que s'està fent promoció delegada amb cooperatives i fundacions i hi ha una primera experiència amb una societat mercantil. Explica que, a parer del Govern, aquesta col·laboració és imprescindible perquè s'hi guanya agilitat en no haver de complir la legislació que sí que ha de complir el promotor públic; perquè els recursos municipals són limitats, però es pot anar a buscar inversió privada, que s'ha de dirigir a l'habitatge assequible, i perquè té molt d'interès a generar un sector privat que vulgui invertir en habitatge assequible (un sector avui pràcticament inexistent).

En darrer lloc, assenyala que al novembre es va presentar el primer guanyador d'un concurs de solars de promoció delegada, que van guanyar Mediaurban i la Fundació

Hàbitat3, i afirma que hi haurà més iniciatives en aquest sentit, tot i que no pot concretar més.

La Sra. PARERA diu que, curiosament, van conèixer l'adjudicació a Mediaurban primer pels mitjans; pregunta pel calendari de les promocions delegades, i posa de manifest que l'últim cop, només 1 solar de 13 estava reservat per fer-hi promoció delegada, i a l'últim Pla pel dret a l'habitatge no es va complir el percentatge del 25%. Celebra que aquest cop sí que es compleixi.

La Sra. MARTÍN diu que en aquests moments no pot concretar el calendari i subratlla que canviar de rumb les polítiques d'habitatge de la ciutat no és ràpid, però el Govern hi està treballant.

ES DONA PER TRACTADA

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

VI) Mocions

VII) Declaracions Institucionals

1. - La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: 1. Expressa la seva solidaritat amb totes les persones i comunitats afectades per l'impacte de les bombes atòmiques i els assajos amb armes nuclears. 2. Exigeix als estats del món que es comprometin d'una manera clara i precisa amb el desarmament nuclear i que prenguin mesures concretes cap al seu assoliment. 3. Fa seu l'ICAN Cities Appeal (promogut per la Campanya ICAN, guardonada amb el Premi Nobel de la Pau 2017) que diverses ciutats del món estan assumint i signant: "La nostra ciutat està profundament preocupada per la greu amenaça que suposen les armes nuclears per a les comunitats d'arreu del món. Creiem fermament que els nostres ciutadans tenen el dret de viure en un món lliure d'aquesta amenaça. Qualsevol ús d'una arma nuclear, ja sigui deliberat o accidental, tindria conseqüències catastròfiques, de llarg abast i duradores per a les persones i el medi ambient. Per tot això, donem suport al Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears i cridem els nostres Governos a signar-lo i ratificar-lo". 4. Insta el Govern de l'Estat espanyol a signar i ratificar el Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears aprovat per les Nacions Unides.

El Sr. SUBIRATS llegeix la declaració.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya i Ciutadans.

APROVADA

2. - La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: Primer: Manifestar la ferma defensa de la salut sexual com a part integrant dels drets humans fonamentals i com a contribució a una societat més justa per a totes les persones. Segon: Continuar treballant per tal d'afavorir una visió de la sexualitat des del plaer, sense tabús i que

es pugui exercir en plena llibertat, independentment de la Identitat, expressió de gènere o orientació sexual. Tercer: Incrementar els esforços per tal de sensibilitzar i fomentar l'autocura de la ciutadania davant de la necessitat de prevenir les infeccions de transmissió sexual i difondre els recursos existents que permetin un ràpid diagnòstic i tractament d'aquestes. Quart: Potenciar el suport i coneixement dels recursos existents a la ciutat sobre salut sexual que treballin des dels Drets Sexuals i Reproductius i la perspectiva feminista i de diversitat sexual. Cinquè: Continuar donant impuls a l'Estratègia compartida de Salut Sexual i Reproductiva de la ciutat de Barcelona com a eina clau per l'avenç en la promoció i sensibilització pels drets sexuals i reproductius de la ciutadania.

La Sra. VILA llegeix la declaració. Text transaccionat

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya i Ciutadans.
APROVADA

La Sra. SENDRA demana la paraula per informar que ha parlat amb la Sra. Pérez sobre proposar als regidors d'anar tots junts —també els assessors que ho vulguin i tothom que els grups vulguin convidar— a una projecció de la pel·lícula *Sense sostre*, que es farà amb la presència dels dos directors, els actors (persones sense sostre) i els responsables d'Arrels i després de la qual hi haurà un debat. Afegeix que es proposa que es faci un matí a partir del 2 de març, segurament al Cinema Maldà, i espera l'assistència de tothom —s'enviarà la invitació.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les 13.00 h.